

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๓๘

วันศุกร์ที่ ๒๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๒๑

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๐๒ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๘ คน

(เนื่องจากพลอากาศเอก หะริน หงสกุล ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ไม่อยู่ ไปราชการ ณ ต่างประเทศ พลโท เฉลิมชัย จารุวัสตร์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติคนหนึ่งที่หนึ่ง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกผู้เกียรติ มีคดีสมาชิกมาประชุมครบของประชุมแล้ว เชมขอเปิดประชุม และเชมขอเรียนให้ท่านสมาชิก ทราบว่า เนื่องจากท่านประธานสภาเดินทางไปราชการในต่างประเทศ เชมจึงดำเนินการ ประชุมแทนท่านจนกว่าท่านจะกลับมายังปฏิบัติหน้าที่ของท่านตามปกติ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งข้อที่ประชุม ด้วยนายกรัฐมนตรี ไทยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและของสภานโยบายแห่งชาติ ใ้มีคำสั่งที่ ๑๔/๒๕๒๐ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๒๐ เรื่อง การใช้อำนาจตามมาตรา ๒๗ แห่งรัฐธรรมนูญการ ปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ นายกรัฐมนตรีจึงขอแจ้งให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทราบ ตามความในมาตรา ๒๗ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ ดังนี้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

"คำสั่งของนายกรัฐมนตรื

ที่ ๑๘/๒๕๖๑

ด้วยปรากฏหลักฐานเป็นที่แน่ชัดว่า สิบเอก ยงยุทธ สุฑาธรรม ผู้ต้องหาที่ ๑ และนางชรินทร์ยา เปรมประภัสร์ ผู้ต้องหาที่ ๒ ได้บังอาจรวมกันมีเฮโรอีนอื่นอันเป็นยาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยผิดกฎหมาย เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมผู้ต้องหาทั้งสองได้พร้อมกับยึดเฮโรอีนจำนวน ๖ กุ้ง น้ำหนัก ๑,๘๖๒ กรัม และรถยนต์นั่งส่วนบุคคลยี่ห้อคัทสัน หมายเลขทะเบียน สข ๒ - ๒๘๗๑ ซึ่งได้บรรทุกเฮโรอีนดังกล่าวเป็นของกลาง เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๑ เวลาประมาณ ๑๒.๓๐ นาฬิกา ที่แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ข้อเท็จจริงจากการสืบสวนของเจ้าพนักงานตำรวจสำนักงานศันย์ปราบปรามยาเสพติดให้โทษ กรมตำรวจ ได้ความว่า ผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๒ มีพฤติการณ์ค้าเฮโรอีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษ โดยนำเฮโรอีนจากทางภาคเหนือมาจำหน่ายอยู่ในกรุงเทพมหานคร จึงได้วางแผนจับกุมผู้ต้องหาทั้งสองโดยส่งสายลับเข้าไปติดต่อขอซื้อเฮโรอีนจากผู้ต้องหาทั้งสอง

ต่อมาวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๑ เวลาประมาณ ๘.๓๐ นาฬิกา เจ้าพนักงานตำรวจสำนักงานศันย์ปราบปรามยาเสพติดให้โทษ กรมตำรวจ ได้รับรายงานจากสายลับว่า ผู้ต้องหาทั้งสองได้ตกลงขายเฮโรอีนให้กับสายลับในราคา ๑๘๐,๐๐๐ บาท โดยนัดส่งมอบเฮโรอีนให้สายลับที่บริเวณหน้าบริษัทบูรณคยวิวัฒวี จำกัด แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เจ้าพนักงานตำรวจสำนักงานศันย์ปราบปรามยาเสพติดให้โทษ กรมตำรวจ จึงให้เจ้าพนักงานตำรวจนายหนึ่งปลอมตัวเป็นผู้ซื้อพร้อมกับสายลับขับรถยนต์ไปจอดรถของผู้ต้องหาทั้งสองที่จุดนัดพบตามเวลานั้นนัดหมายกันนั้น และให้เจ้าพนักงานตำรวจอื่นกระจายกำลังคอยสังเกตการณ์อยู่ในบริเวณใกล้เคียงเพื่อทำการจับกุมผู้ต้องหาทั้งสองด้วย ต่อมาเวลา

LIRT

ประมาณ ๒๒.๓๐ นาฬิกาเศษ ผู้ต้องหาที่ ๑ ขับรถยนต์นั่งส่วนบุคคลยี่ห้อคัทสัน หมายเลขทะเบียน ๗ข - ๒๔๗๑ มาจอดที่บริเวณปากซอยขุนนาม ตรงข้ามกับที่เจ้าพนักงานตำรวจซึ่งปลอมตัวเป็นผู้ซื้อและสายลับจอร์จรออยู่ โดยผู้ต้องหาที่ ๒ นั่งมาในรถยนต์ของผู้ต้องหาที่ ๑ ขับมานั้นด้วย แล้วผู้ต้องหาทั้งสองเดินข้ามถนนตรงมาหาสายลับ ผู้ต้องหาที่ ๑ สอบถามเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งปลอมตัวเป็นผู้ซื้อถึงเงินที่จะใช้ซื้อเฮโรอีนจากผู้ต้องหาที่ ๑ และพูดว่า หากการซื้อขายในครั้งนี้เป็นไปด้วยดี พวกผู้ต้องหาจะติดคอกขายเฮโรอีนให้อีก และผู้ต้องหาที่ ๑ เดินข้ามถนนกลับไปที่รถยนต์ยี่ห้อคัทสันคันดังกล่าวเปิดประตูรถหยิบถุงกระดาษ ๕ ถุง ถือเดินข้ามถนนกลับมาหาเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งปลอมตัวเป็นผู้ซื้อและเปิดถุงให้เจ้าพนักงานตำรวจซึ่งกล่าวถูกหนึ่ง เพื่อตรวจสอบว่าเป็นเฮโรอีนจริงหรือไม่ เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งกล่าวตรวจดูแล้วเห็นว่า เป็นเฮโรอีนจริง จึงให้สัญญาแก่เจ้าพนักงานตำรวจที่กระจายกำลังกันอยู่นั้น เขาทำการตรวจคน ผลการตรวจคนปรากฏว่าพบเฮโรอีนใส่ถุงพลาสติก ๒ ถุง น้ำหนักรวม ๑,๘๑๒ กรัม ห่อด้วยกระดาษหนึ่งสี่เหลี่ยมบรรจุไว้ในถุงกระดาษ ๕ ถุง ดังกล่าว เจ้าพนักงานตำรวจจึงจับกุมผู้ต้องหาทั้งสองและยึดเฮโรอีนจำนวนดังกล่าวกับรถยนต์นั่งส่วนบุคคลยี่ห้อคัทสัน หมายเลขทะเบียน ๗ข - ๒๔๗๑ ไว้เป็นของกลาง

ผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๒ ใ้ให้การรับสารภาพสอดคล้องกัน ว่าผู้ต้องหาที่ ๑ ซื้อเฮโรอีนของกลางมาจากจังหวัดลำปาง แล้วผู้ต้องหาที่ ๒ ติดคอกหาผู้ซื้อเฮโรอีนจากผู้ต้องหาที่ ๑ ต่อมาวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๒๑ ผู้ต้องหาที่ ๒ แจ้งกับผู้ต้องหาที่ ๑ ทราบว่าติดคอกหาผู้ซื้อเฮโรอีนได้แล้วโดยนัยของผู้ซื้อว่าจะนำเฮโรอีนไปส่งมอบให้ที่ปากซอยขุนนามในวันเดียวกันนั้น เวลา ๒๒.๓๐ นาฬิกา ผู้ต้องหาที่ ๑ จึงขับรถยนต์นั่งส่วนบุคคลยี่ห้อคัทสัน หมายเลขทะเบียน ๗ข - ๒๔๗๑ ไปพบผู้ซื้อตามเวลาและสถานที่นัดพบ เมื่อผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๒ นำเฮโรอีนไปส่งมอบให้ผู้ซื้อ ก็ถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุม

โดยที่การกระทำความผิดของผู้ต้องหาทั้งสองดังกล่าวเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ อันเป็นการบ่อนทำลายเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ และบั่นทอนสุขภาพอนามัยของประชาชน เป็นภัยอันร้ายแรงต่อประเทศชาติ สมควรลงโทษเพื่อบังคับให้เป็นเยี่ยงอย่างต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และของสภานโยบายแห่งชาติ จึงมีคำสั่งดังนี้

(๑) ให้จำคุกสิบเอก ยงยุทธ สุวารมย์ ผู้ต้องหาที่ ๑ และนางศรีนิยา เปรมประดิษฐ์ ผู้ต้องหาที่ ๒ บังคับทบทวนละ ๒๕ ปี

(๒) เสริ้อินและรถยนต์นั่งส่วนบุคคลยี่ห้อคัทสัน หมายเลขทะเบียน ๗ ข - ๒๔๗๑ ของกลางให้รับเสียทั้งสิ้น

ให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการตามคำสั่งนี้ แล้วรายงานให้ทราบโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๒๑

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

(เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์)

นายกรัฐมนตรี"

LIRT

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอ ไป เป็นระเบียบ
วาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๓ วันศุกร์ที่ ๒๑
เมษายน ๒๕๒๑ ซึ่งทางสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้วางไว้ให้ท่านสมาชิกตรวจดู
ตั้งแต่วันศุกร์ที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๒๑ แล้ว มีท่านผู้ใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีสมาชิก
ในที่ประชุมนี้ขอแก้ไขเพิ่มเติมแต่ประการใด ถือว่าที่ประชุมได้รับรองรายงาน
การประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๓ วันศุกร์ที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๒๑ แล้ว
ขอ ไป เป็นระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จ
แล้ว ๓.๑ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการบินอากาศ
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการศึกษาใน
วาระที่ ๒ ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอเรียน
ให้ทราบว่า การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในการประชุมครั้งที่ ๓๕ ได้
พิจารณาจนจบมาตรา ๑๑ แล้ว ท่านประธานสภาได้มีคำสั่งให้เลื่อนการพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ไปก่อน ฉะนั้นในวันนี้ผมจะขอคำเินการตั้งแต่มตรา ๑๑ หวังคือ
ไป ท่านประธานคณะกรรมการมีอะไรจะชี้แจงเพิ่มเติมหรือไม่ครับ

นายกันต์ธีร์ คุ้มมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
สภาที่เคารพ คณะกรรมการไม่มีอะไรที่จะแสดงเพิ่มเติมครับ

นายนิธิพัฒน์ ชาลีจันทร์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมใคร
จะขอเรียนปรึกษาเป็นเรื่องความผิดเมื่อครั้งสุดท้ายนี้เราได้พิจารณามาตรา ๑๑ (๓)
แล้วได้มีมติให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล คือใน (๓) ว่า "ผู้กระทำความผิดตาม

LIRT

มาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ ปรากฏตัวอยู่ในร่างอาชญากรรม" อะไรก็ตามนั้นนะครับ แต่
 กระผมได้ไปสอบจนแล้วปรากฏว่าที่คณะกรรมการจัด "ตามมาตรา ๕ หรือมาตรา
 ๖" ออกไปนั้นเป็นการถูกต้องแล้ว เพราะหลักในการออกกฎหมายฉบับนี้มีอยู่ว่าเรา
 จะต้องออกกฎหมายให้ครอบคลุมอย่างน้อย ความผิดตามที่ไปปรากฏอยู่ในอนุสัญญา
 โดยเฉพาะอนุสัญญารุงเฮก แต่ถ้าเราไปลงมาตรา ๕ มาตรา ๖ แล้ว จะทำให้
 กฎหมายนี้ครอบคลุมความผิดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญารุงเฮก เพราะว่า
 ความผิดดังกล่าวนั้นจะครอบคลุมถึงมาตรา ๕ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ ขยู่ด้วย
 เพราะฉะนั้นกระผมจึงใคร่ขอเรียนปรึกษาว่าเราควรจะทบทวนการลงมติมาตรา ๑๑
 (๓) นี้หรือไม่ ถ้าปล่อยไปแล้ว กระผมคิดว่าเราจะต้องมาเสนอพระราชบัญญัติแก้ไข
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาหลังเป็นการเสียเวลา ขอพระคุณครับ

บัญญัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เรื่องนี้มีประเด็น
 อยู่ว่าสภานิติบัญญัติในมาตรา ๑๑ จบสิ้นไปแล้วนะครับโดยเฉพาะใน (๓) แต่มี
 สมาชิกได้กลับไปพิจารณาเห็นว่าถ้าหากจะไต่ถามไปถามความเดิมของรัฐบาลแล้วอาจ
 จะมีข้อบกพร่อง ตามที่ท่านได้ทราบแล้ว เรื่องนี้เป็นสิทธิของที่ประชุมนี้จะพิจารณาว่า
 จะย้อนกลับไปพิจารณาในเรื่องที่ย่านไปแล้วหรือไม่ เพราะยังอยู่ระหว่างการพิจารณา
 ครับ แต่ถ้าหากว่าจะเป็นการประโยชน์หรือเหมาะสม และมีเหตุผลประการใดแล้วอยู่ที่
 สภานิติบัญญัติจะตกลง ผมก็ใคร่ขอฟังความเห็นของท่านสมาชิกเป็นการหารือ

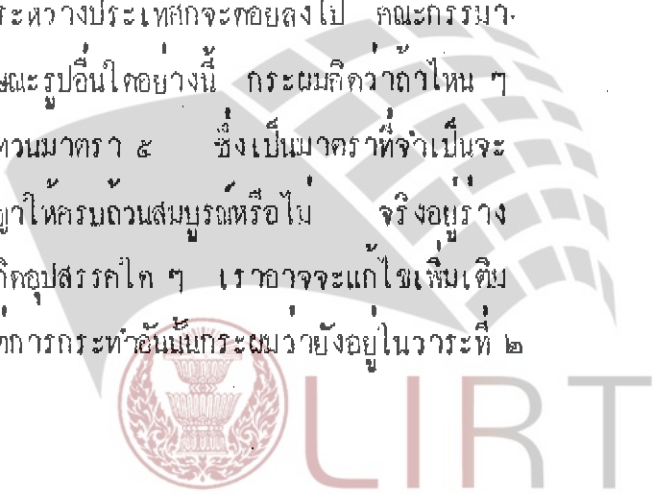
นายอัคร วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากว่าจะ
 ทบทวนความที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอ กระผมไม่ขัดข้อง แต่ว่าจะต้องขอเสนอ
 ให้พิจารณาย้อนในมาตรา ๘ ที่บัญญัติไว้แล้วครับ เพราะเหตุว่าความในมาตรา ๘
 ที่เขียนไว้ในร่างของรัฐบาลเดิมมีคำว่า "ขู่เข็ญ" โดยเหตุที่มีคำว่า "ขู่ เข็ญ" ซึ่ง
 เป็นความเกินอนุสัญญา ในคราวที่แล้วจึงทำให้กระผมจำเป็นที่จะต้องเสนอขอให้
 คงร่างของรัฐบาลเอาไว้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าสภานี้จะไต่ถามกลับไปพิจารณา
 ซึ่งกระผมก็เห็นว่าสมควร ถ้าได้แก้ไขความในมาตรา ๘ โดยตัดคำว่า "ขู่ เข็ญ"

ออกกวย เพื่อจะมีให้เป็นการบัญญัติลงโทษบุคคลในลักษณะซึ่งอาจจะไม่เป็นการสมควร
กระผมขอประทานเสนอในประเด็นว่าจะพิจารณาย้อนไปในมาตรา ๑๑ (๓) ก็
ต้องขอความกรุณาให้ย้อนในมาตรา ๘ ด้วยเพื่อจะได้มาเทียบเคียงกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะอภิปราย
ในประเด็นนี้หรือไม่ครับ ประเด็นมีอยู่ว่า มีสมาชิกขอย้อนกลับไปพิจารณาในมาตรา
ที่ใดลงมติไปแล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๑๑ (๓) และได้มีท่านสมาชิกเห็นว่า
ควรจะทำได้ และก็ขอย้อนกลับเข้าไปอีกในมาตราอื่น เช่นนั้นก็เกิดจากร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ไปผูกพันกับสนธิสัญญานานาชาติซึ่งเราได้ร่วมเป็นภาคีอยู่ จึงเป็น
ปัญหาที่ควรจะต้องพิจารณากันอย่างละเอียดรอบคอบ ผมอยากจะขอฟังความคิดเห็น
ของที่ประชุมนี้ เพราะจะต้องพิจารณาย้อนหลัง และก็คงไม่ใช่หนึ่งมาตรา เพราะมี
สมาชิกขอเสนอย้อนไปอีก เชิญคุณชาญครับ

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนูญธรรม : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ว่าร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศนั้นสาเหตุในการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เข้ามาสู่สภาคือโดยที่ว่ามีคำให้การไปเห็นสัญญาตามสนธิสัญญาเกี่ยวกับความฉันทาง-
ประการต่อการเดินอากาศไว้กับต่างประเทศ ๒ ฉบับ และสภานี้ได้ให้ความเห็นชอบ
กับรัฐบาลที่จะไปให้สัตยาบันสนธิสัญญาเหล่านั้น แต่โดยที่ในมาตรา ๕ ตามที่รัฐบาลร่าง
มาปรากฏว่าไม่เต็มตามสนธิสัญญาที่ว่าไว้ เมื่อเป็นเช่นนั้น คณะกรรมาธิการก็ได้
พิจารณาร่วมกับผู้แทนรัฐบาลว่าควรจะมีมติให้เป็นไปตามสนธิสัญญาที่สภานี้ได้ให้ความ
เห็นชอบไว้ มิฉะนั้นแล้วความเชื่อถือในระหว่างประเทศก็จะตกลงไป คณะกรรมา-
ธิการก็ได้พิจารณาเพิ่มเติมเข้าไปในลักษณะรูปอื่นไปโดย่างนี้ กระผมคิดว่าถ้าไหน ๆ
จะยอมทบทวนแล้ว กระผมใครขอให้ทบทวนมาตรา ๕ ซึ่งเป็นมาตราที่จำเป็นจะ
ต้องพิจารณาว่าเราควรจะทำตามสนธิสัญญาให้ครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่ จึงขอร้อง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ไต่สวนไปแล้ว ถ้าเกิดอุปสรรคใด ๆ เราอาจจะแก้ไขเพิ่มเติม
ก็ได้ โดยรัฐบาลเป็นผู้เสนอ แต่การกระทำอันนี้กระผมว่ายังอยู่ในวาระที่ ๒

กันว่าสภานี้จะอนุญาตให้ทบทวนได้ กระผมขอสนับสนุน ขอขอบคุณครับ

นายนิธิพัฒน์ ซาลิจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใครจะ
ขอทำความเข้าใจเล็กน้อย คือมาตราที่ท่านสมาชิก ๒ ท่านสุดท้ายได้กล่าวนั้น
ตามที่กระผมได้รับทราบจากท่านกรรมาธิการท่านหนึ่ง ขอออกนาม คือท่านปลัดกรร
มาธิการ นะครับ บอกว่าการออกกฎหมายฉบับนี้ เราจะมีนิติโทษของการกระทำซึ่ง
มากไปกว่าที่บัญญัติไว้ในคอนเวนชัน (Convention) หรืออนุสัญญานั้น เรามีสิทธิ
ที่จะทำได้ครับ แต่เราต้องไม่มีนิติโทษของการกระทำซึ่งน้อยกว่าที่ เขาบัญญัติไว้
ในอนุสัญญานั้น ในมาตรา ๕ และมาตรา ๗ ที่เป็นปัญหานั้นเราได้บัญญัติไว้มากกว่า
ที่เขาบัญญัติไว้ในอนุสัญญา ซึ่งกระผมเองก็ได้ศึกษามาแล้ว แต่ในที่สุดก็ต้องเห็นดีไป
แต่เรามีสิทธิที่จะทำได้ว่าเราจะมีนิติโทษของการกระทำมากกว่าที่กำหนดไว้ ใน
อนุสัญญาได้ แค่นั้นในข้อ ๑๑ (๓) ที่กระผมยกขึ้นมาที่ปรากฏว่าการกระทำผิดที่
เราบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑ (๓) นั้นน้อยกว่าในอนุสัญญา เพราะฉะนั้นกระผมจึง
จำเป็นที่จะต้องขอแก้ไข จึงมีความแตกต่างกันระหว่างนิติโทษที่กระผมเสนอกับที่
สมาชิกผู้มีเกียรติอีก ๒ ท่านเสนอ ขอพรขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : โดยที่ทุกมติที่
ไต่ถามถึงท่านกรรมาธิการ ผมอยากจะขอฟังความเห็นจากท่านกรรมาธิการว่า
มีอะไรจะแถลงชี้แจง เชิญครับ

นายกันตธีร์ ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธาน
สภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เรื่องนี้กระผมจำได้ว่าได้กล่าวไว้ในการประชุม
คราวที่แล้ววันหนึ่งแต่ไม่ได้กล่าวมาก คือมติของที่ประชุมที่มีเกียรตินี้ได้ออกไปมีผลที่
ทำให้ความผูกพันที่เราจะต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาน้อยลงไป ซึ่งความจริงในเรื่องนี้
ก็ไม่ใช่สิ่งที่ควรจะทำ แต่ว่าเมื่อเป็นมติของที่ประชุมแล้ว กระผมจึงไม่ได้คิดใจ
อะไรมากมาย แต่ก็ได้พิจารณาทุกอย่างนั้นละก็กลับไปในภายหน้าหาว่าทาง
องค์การหรือว่าประเทศอื่นใดเขาอ้างว่าทางเราไม่ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในอนุสัญญา

แล้ว เราก็จะต้องออกกฎหมายแก้ไขใหม่ ซึ่งเราก็คงจะทำให้ แต่อย่างที่ท่านสมาชิกว่าแหละครับคือเมื่อเรายังไม่ได้ยกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเค็ดขาดไปแล้ว ยังมีโอกาสที่จะแก้ไข ถ้าหากว่าที่ประชุมเห็นสมควรจะแก้ไขเสียใหม่ ก็แก้ไขได้กระหมึกกว่าถ้าแก้ไขได้อย่างนั้นก็จะได้ เพราะเหตุว่าอนุสัญญาที่เราจะต้องนำมารวมในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีอยู่ ๓ ฉบับด้วยกัน ฉบับแรก อนุสัญญาโตเกียว ซึ่งเราได้รับมานานแล้วว่าเป็นการผูกมัดเรา และ ๒ ฉบับหลัง คือ อนุสัญญากรุงเฮก และกรงมอนตรีออลนั้นโดยมติของสภานี้ ก็ได้ให้ภาคยานุวัติไปแล้วทั้ง ๓ ฉบับ ตั้งแต่เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๒๑ อนุสัญญา ๓ ฉบับนี้มีค้ประเทศไทยอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเราก็คงจะออกกฎหมายอย่าให้เป็นการผิดพันธกรณีของเรา ทั้งนี้ถ้าหากว่าที่ประชุมเห็นสมควรที่จะกลับทบทวนได้ คณะกรรมาธิการก็มีความยินดีมาก และอยากสนับสนุนอย่างเต็มที่ว่าเราควรจะได้พิจารณากันทั้ง ๓ มาตรานี้แหละครับ ทั้งมาตรา ๕ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๑ (๓) นี้ นี่ก็เป็นความเห็นของคณะกรรมาธิการ ซึ่งถ้าหากที่ประชุมเห็นสมควรจะให้ทบทวนกันใหม่ เราก็กินดี แล้วสำหรับแต่ละข้อนั้น คณะกรรมาธิการจะขอสงวนไว้ชี้แจงแต่ละข้อไปว่าควรจะแก้ไขอย่างไร ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อก่อนสภานี้คงจะเข้าใจเจตนาของนายเสนอแล้วนะครับว่าการพิจารณานี้ไม่ใช่เป็นเรื่องที่จะถ่วงเวลาหรืออย่างไร แต่มีสาระคือความสมบูรณ์ของร่างพระราชบัญญัติที่เราจะผ่านไปนี้ เพราะฉะนั้นผู้คดีแรก ผมอยากจะขอมติในหลักการเสียก่อนว่า เราจะพิจารณาขออนหลังไปหรือไม่ มีคุณนิธิพนันเสนอว่าควรขออนหลังไป ส่วนมาตราอื่น ผมจะขอมติทีหลังครับ เอาในหลักการว่าจะขออนหลังหรือไม่เสียก่อนนะครับ คุณนิธิพนันเป็นนายเสนอ แต่ในตอนนั้นยังไม่เป็นผู้คดี ยังไม่มีผู้รับรอง เพราะฉะนั้นคุณนิธิพนันเสนอเสียใหม่เป็นผู้คดีและมีผู้รับรอง ผมจะได้ขอมติจากที่ประชุมนี้ครับ

นายนิธิพนัน ชาลีจันทร์ : ทานประธานสภาที่เคารพ กระผม

LIPT

ขอเสนอผู้ตีโหลสภาไต่สวนการลงมติในมาตรา ๑๑ (๓) อีกครั้ง โดยเหตุผลว่า ความผิดซึ่งได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑ (๓) นั้น น้อยไปกว่าที่บัญญัติไว้ในอนุสัญญาของกรุงเฮก ซึ่งประเทศไทยเราได้ให้ภาคยานุวัติไปแล้ว เพราะฉะนั้นเพื่อจะให้ถูกต้อง แล้วไม่ตองไปแก้ไขกันภายหลัง กระผมก็ขอเสนอผู้ตีโหลสภาทบทวนข้อความนี้อีกครั้งหนึ่ง ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรองด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เกี่ยวครับ ผมขอให้คอกเตอร์อตุล อภิปรายก่อนครับ

นายอตุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ ขอความกรุณา ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอผู้ตีโหลทบทวนใหม่โดยไม่ระบุว่าจะเฉพาะมาตรา ๑๑ (๓) อย่างที่ท่านประธานพูด จะได้หรือไม่ครับ เพราะถ้อยคำอย่างนั้นกระผมขัดข้อง เพราะเหตุว่ามาตรา ๑๑ (๓) ได้มีการพิจารณาลงมติให้ตัดข้อความซึ่งคณะกรรมการฯ คัดออกไปจากร่างของรัฐบาลนั้นเสีย ให้ถือร่างเดิมของรัฐบาลก็เพราะเหตุว่าไปผูกพันอยู่กับมาตรา ๙ เพราะฉะนั้นถ้าจะพิจารณาใหม่ กระผมจึงได้เสนอแล้วว่ขอให้พิจารณารวมมาตรา ๙ ด้วย ถ้าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะเสนอผู้ตีโหลใหม่การทบทวนโดยไม่ระบุมาตรา หรือจะระบุไปทั้ง ๓ มาตราอย่างที่ท่านกรรมาธิการก็ได้ชี้แจงแล้วว่าพร้อมที่จะพิจารณาทบทวนทั้ง ๓ มาตรา ถ้าอย่างนั้นได้จะเป็นพระคุณครับ เพราะถ้าเสนออย่างนี้ก็จะทำให้เกิดปัญหา จะต้องมาอภิปรายกันอีกว่ามาตราอื่นจะมีการทบทวนหรือไม่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมคิดว่าคุณนิติพัฒน์ คงไม่ขัดข้องนะครับที่คอกเตอร์อตุล เสนอผู้ตีโหลซึ่งได้รวมเอาผู้คดีของคุณนิติพัฒน์ ไว้ด้วย ถ้าหากว่าไม่ขัดข้องก็จะได้ขอผู้รับรองผู้คดีของคุณอตุล แล้วก็มี การ ขอบติ เจริญคุณ นิธิพัฒน์ครับ

- นายนิติพัฒน์ ชาลีจันทร์ : กระผมไม่ขัดข้องครับ
- นายอตุล มงคลนาวิน : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเข้าใจว่า

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก่อนข้างจะสับสมทอสมควร และในคดียจะมีแบบ
 ธรรมเนียมการปฏิบัติในสภานี้เรามีข้อบังคับการประชุม ข้อ ๕๓ บอกว่า "ในการ
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วให้สภาพิจารณาเริ่มต้น
 ด้วยข้อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตรา และให้อภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำ
 หรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือที่ผู้แปรญัตติสงวนคำแปรญัตติ หรือที่กรรมา
 ธิการสงวนความเห็นไว้" ถึงเมจะมีบัญญัติไว้ว่า "ทั้งนี้เว้นแต่ที่ประชุมจะตกลงมติ
 เป็นอย่างอื่น" อันนี้โดยปกติก็เป็นเรื่องยกเว้นซึ่งไม่ควรจะนำมาใช้กันอย่างพร่ำเพรื่อ
 แต่อย่างไรก็ตามถ้าในกรณีที่ท่านกรรมาธิการกับท่านสมาชิกมีความเห็นว่าสมควร จะ
 ต้องมีการตกลงแก้ไขถ้อยคำบางประการ หรือแม้กระทั่งจะแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความ
 อันนี้ก็จะกระทำโดยผู้แก้ไขข้อบังคับ ข้อ ๕๔ ที่บอกว่า "เมื่อใดพิจารณาตาม
 ข้อ ๕๓ จนจบร่างแล้วให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการ
 พิจารณารั้งนี้ สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อ
 ความใดมิได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่าขัดแย้งกันอยู่" เพราะฉะนั้นถ้าเราพิจารณา
 คำสำคัญไปตามธรรมเนียมปฏิบัติของเราในสภานี้ ในวาระที่ ๒ ในขั้นเริ่มต้นแล้ว
 เมื่อพิจารณาจบแล้วก็มาพิจารณาเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ถ้าในกรณีที่เนื้อความยัง
 ขัดแย้งกันหรือว่าเราอาจจะมีการแก้ไขถ้อยคำบางประการ ท่านกรรมาธิการกับ
 ท่านสมาชิกก็เห็นสอดคล้องกันแล้ว กระผมเข้าใจว่าคงไม่ตองขอมติในขั้นนี้ คง
 คำนึงกระบวนการพิจารณาไปตามลำดับได้ ถ้าไม่อย่างนั้นขอไปก็จะเป็นแบบอย่าง
 ว่าเมื่อพิจารณาเรียงลำดับมาตราไปแล้วเสร็จแล้วก็กลับไปกลับมา ถ้ามีทางอื่นที่จะ
 กระทำได้เหมาะสมควรกระผมมีความเห็นที่จะกราบเรียนท่าน ^{ไว้ที่} ^{ขอรับ} ^{พระคุณ} ^{ด้วย}
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร ความจริงการใช้
 ระเบียบข้อบังคับ ข้อ ๕๓ และข้อ ๕๔ นี้ก็พิจารณาแล้วนะครับ เห็นว่าถ้าใช้
 ข้อบังคับ ข้อ ๕๓ นี้จะตรงเรื่องกว่า ไม่มีประเด็นที่จะคงมาตีความ ถ้าใช้ข้อบังคับ
 ข้อ ๕๔ แล้ว เกรงว่าอาจจะนำมาใช้ไม่ได้ผลเต็มที่หรืออาจจะใช้ข้อโต้แย้งกันอยู่ เป็น

ประเด็นโต้แย้ง เพราะฉะนั้นในกรณีไหน ๆ เราจะเข้าไปในเรื่องการแก้ไขเพื่อ
 ความสมบูรณ์ของร่างแล้ว กระผมอยากจะขอความกรุณาที่ประชุมนี้ขอข้อมติ ข้อ ๕๓
 คือเปลี่ยนแก้ไขข้อนี้ เพื่อไม่ให้มีข้อโต้แย้งในเรื่องระเบียบต่อไป เพราะเข้าใน
 ข้อมติข้อมติแล้ว ส่วนการที่เห็นว่าจะเป็นแบบอย่างนั้น ถ้าหากเราจะมีอะไรที่
 เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีเป็นความริเริ่มอย่างนั้นแล้ว ผมคิดว่าคงจะเป็นข้อยกเว้นที่
 จะเป็นประโยชน์มากกว่าเป็นโทษนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าขอใช้ข้อมติ ข้อ
 ๕๓ ซึ่งจะโดยล้นที แล้วทำให้การพิจารณาลำเนียงไปตามเรื่องได้ ออกเซอร์คูล
 ได้เสนอข้อคิดแล้ว ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมของคุณนิรโทษ คือให้มีการย้อนหลังได้
 และให้ย้อนหลังไป ๓ มาตรา ก่อทั้งมาตรา ๑๑ มาตรา ๘ และมาตรา ๕ ท่าน
 ผู้ใดเห็นด้วยขอได้โปรดให้การรับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้คดีนี้มีผู้รับรอง
 ครบถ้วนแล้วครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับรองผู้คดีของคอกเซอร์คูลตามที่
 เสนอนั้นหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
 โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุม
 ลงมติให้พิจารณาย้อนกลับไปได้ ซึ่งผมก็จะได้พิจารณาย้อนกลับไปในมาตรา ๑๑
 มาตรา ๘ และมาตรา ๕ ตามลำดับ อนึ่ง ผมใคร่ขอเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า ในฐานะที่
 ผมทำหน้าที่ดำเนินการประชุมนี้ ท่านคงเห็นร่วมกับผมว่าระเบียบวาระที่ท่านได้รับ
 นี้มีเรื่องอยู่มาก ถ้าหากว่าเราดำเนินการทุกข้อวันนี้ เราอาจจะทำงานสำเร็จ
 อย่างดีและรอบคอบไปได้เกือบทั้งหมดครับ

ผมอยากจะได้เรียนขอความกรุณา

ในเรื่องเวลาที่จะอภิปรายด้วย ขอได้โปรดพิจารณากระแสเบียบวาระ ผมคิดว่าถ้าเราทำได้สำเร็จหมดแล้ว เหลือไว้หน่อยที่สุดก็จะเป็นประโยชน์แก่สถานี และผู้ที่ต้องใช้กฎหมายที่เราจะผ่านนี้อยู่มาก ผมขอเชิญคุณนิธิพิงษ์อีกครั้งหนึ่งครับ คำที่ขอแก้

นายนิธิพิงษ์ ชาติจันทร์ : คือมาตรา ๑๑ (๓) นี้ กระผมได้ศึกษาแล้วปรากฏว่ารัฐบาลได้บัญญัติไว้ในสองคั้งกับอาทิเกิด ๗ และอาทิเกิด ๘ ข้อ ๒ ของอนุสัญญากรุงเฮก ซึ่งในทั้ง ๒ อาทิเกิดนี้มีข้อความไม่ได้จำกัดไว้ว่าความผิดนั้นจะเป็นความผิดเฉพาะในมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ เท่านั้น เป็นความผิดอย่างอื่นก็ได้ เช่น ความผิดในมาตรา ๕ ซึ่งมีความผิดในการแจ้งข้อความหรือส่งข่าวสารที่เป็นเท็จ พวกนี้ถ้าหากความผิดนอกประเทศแล้วเราไม่ส่งตัวกลับออกไปก็จำเป็นที่จะต้องดำเนินการตามกฎหมายนี้ภายในพระราชอาณาจักร กระผมจึงเห็นว่าตามที่คณะกรรมการได้จัดทำมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ออกไปนั้น โดยให้คุ้มครองความผิดทุกอย่างที่ปรากฏอยู่ในร่างกฎหมายนี้ กระผมจึงเห็นว่าเป็นการถูกต้องแล้ว เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าควรที่จะตัดออกตามที่คณะกรรมการได้เสนอมานี้ครับ

นายอตุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่ขัดข้องที่จะถือตามร่างของคณะกรรมการ ซึ่งได้ไปตัดข้อความตามร่างของรัฐบาลออกในมาตรา ๑๑ (๓) ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่า หานกรรมการจะต้องกรณายินยอมช่วยตัดคำว่า "ขู่เข็ญ" ตามมาตรา ๗ ออกด้วย ที่กระผมไม่ได้ยกปัญหาเรื่องขู่เข็ญขึ้นมา ก็เพราะเหตุว่ากระผมประสงค์ที่จะปฏิบัติตามข้อบังคับการประชุม เพราะคำว่า "ขู่เข็ญ" นี้มิได้มีการแก้ไข แต่เป็นร่างเดิม เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ต้องคงเอาไว้แล้วก็ไม่มีผู้ขอแปรญัตติ กระผมเองก็ไม่ได้แปรญัตติ เพราะเหตุว่ากระผมได้กราบเรียนที่ประชุมแล้วว่าขอฝากความเห็นในเรื่องค้าง ๆ ในวันแรกที่อภิปราย เมื่อไม่มีการตัดคำว่า "ขู่เข็ญ" กระผมเห็นว่าเป็นอันตรายอย่างยิ่งในการที่เราจะมาแก้ไข โดยถือตามคณะกรรมการให้ตัดร่างเดิมของรัฐบาลออกที่เอาความตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ออก ด้วยเหตุผลดังนี้ครับ ในอนุสัญญานั้นใช้คำว่า "กระทำการประทุษร้ายกับบุคคลในลักษณะซึ่งอาจจะเกิดอันตรายแก่อาชยสถานได้" อนุสัญญาว่าอย่างนั้นครับ ต้อง เป็น

ประทุษร้าย ไ้กระทำให้ไปแล้วจึงจะเป็นความผิดตามอนุสัญญา แต่ในร่างเดิมของ
 รัฐบาลนอกจากจะกระทำการประทุษร้ายแล้ว เพียงแต่การขู่ ขู่ก็มีความผิดด้วย
 ในอนุสัญญานั้นบัญญัติไว้ว่า ความผิดซึ่งเป็นการกระทำประทุษร้าย เช่น เกี่ยวกับความผิด
 อย่างอื่นที่ปรากฏตามร่างมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และรวมทั้ง
 มาตรา ๙ ด้วย เป็นความผิดซึ่งจะลงโทษในราชอาณาจักรและเป็นความผิดซึ่ง
 โทษข้ามแดนได้ แต่การขู่ ฆ่านั้นอนุสัญญาไม่ได้บัญญัติถือว่าเป็นความผิด เมื่อเป็น
 เช่นนี้แล้ว อันตรายอยู่ที่ตรงนี้ครับ คนซึ่งถ้าหากว่าไล่คนสุราก็มีคนหนีอาจจะเกิด
 ติงหน่าอาจจะพูดจาด้วยความสามท้าวไปขู่ ฆู่กับคนซึ่งขับเครื่องบินเข้า เกี่ยวกับ
 หน่าเสียเลยอะไร เช่นนี้ ถ้าการกระทำนั้นเป็นการประทุษร้ายจริง สมควรอย่างยิ่ง
 ที่จะลงโทษ และถ้าบุคคลนั้นมาปรากฏตัวในราชอาณาจักร เราก็จะนำขึ้นศาล
 ฟ้องร้องตามมาตรา ๑๑ (๓) ได้ แต่ถ้านั้นซึ่งคนสุร่าหน้าทิ้ง ๆ ขึ้นไปแล้วเขาพูดจา
 สามท้าวอย่างนั้น ไม่ได้กระทำจริงเลย คนซึ่งคนสุร่าแล้วเป็นลักษณะนี้มีอยู่ กระผม
 ไม่เคยเป็นเช่นนั้น แต่ว่างคนอาจจะเป็น และถ้าเป็นแล้วไปทำอย่างนี้เข้าก็เป็น
 ความผิด เราจะต้องมานั่งลงโทษกันในบ้านเรา เมื่อเป็นดังนี้จึงเห็นว่าถ้อยคำ
 เอร่างเดิมของรัฐบาลตามมาตรา ๑๑ (๓) นั้นดีแล้วอย่าไปตัดมาตรา ๕ มาตรา ๖
 ออก ถ้าจะตัดออกก็ตัดแก้ไขความในมาตรา ๗ ด้วย โดยเอาคำว่า "ขู่ ฆู่" ออก
 กระผมขอความกรุณาท่านกรรมาธิการด้วย กระผมยืนยันอย่างยิ่งที่จะสนับสนุนให้
 การแก้ไขให้เป็นไปตามอนุสัญญา แก้ (๓) ของมาตรา ๑๑ แก่ขอความกรุณา
 ท่านกรรมาธิการช่วยเอาคำว่า "ขู่ ฆู่" ออกจากร่างมาตรา ๗ ด้วยครับ

นายเกษียร สุภมงคล (ประธานคณะกรรมการ) ท่านประธาน
 สภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ท่านที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติใดกล่าวไปเมื่อกี้
 กระผมเห็นด้วยครับ ที่นี้กระผมอยากจะขอชี้แจงว่า เหตุใดคณะกรรมการจึงไม่ได้
 ตัดคำว่า "ขู่ ฆู่" ออก ก็เนื่องจากในคณะกรรมการเราถือหลักว่าเมื่อเราได้รับ
 ร่างพระราชบัญญัติจากรัฐบาลมา แล้วร่างพระราชบัญญัตินี้เราก็ดำเนินการ

ได้มีการพิจารณาถ้อยแถลงมาหลายครั้งหลายหนคิดต่อกันมาเป็นเวลาแรมปี กว่าจะ
 ขึ้นมาถึงเรา เพราะฉะนั้นในหลักการเราก็ไม่อยากจะไปแตะต้องร่างของรัฐบาลให้
 มากไปนัก เราจะต้องยกข้อเมื่อร่างกฎหมายนี้ปฏิบัติหรือวางกฎเกณฑ์น้อยไปกว่าที่
 อนุสัญญาได้กำหนดไว้ ในกรณีมาตรา ๗ นี้จะเห็นว่าเป็นการที่รัฐบาลได้เพิ่มเข้าไป
 จริงอย่างที่ท่านสมาชิกได้เถียงกันแสดงเมื่อกี้ว่าท่านอนุสัญญากรุงเฮกนั้น ได้พูดถึงว่า
 การไต่ถามถึงประทุษร้ายต่อบุคคลอื่นเท่านั้น ไม่มีการฆ่าเชือด ทั้งนี้ในร่างของรัฐบาล
 มีการเอาคำว่า "ฆ่าเชือด" เขามาควย คณะกรรมาธิการก็มาพิจารณาควยอย่างนี้จะ
 สมควรหรือไม่ ในหลักการก็อย่างที่ว่าแล้วถ้าอนุสัญญากำหนดว่าจะต้องทำอย่างนั้น —
 อย่างนี้ ถ้ารัฐบาลของประเทศที่เป็นสมาชิกมีความเห็นว่ามันนอกจากที่อนุสัญญากำหนด
 แล้วยังมีอย่างอื่น อย่างนี้ทำได้ ในกรณีที่ว่ารัฐบาลจะเพิ่ม "ฆ่าเชือด" คณะกรรมาธิการ
 จึงเห็นว่าเป็นสิ่งที่เราทำมากกว่าอนุสัญญา เราก็อยู่ในฐานะที่จะกระทำได้ แค่ว่า
 หากว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาติมีความรู้สึกว่าจะเอาในมาตรา ๗ นี้การฆ่าเชือดนั้น
 อาจจะทำให้เราไปวนกับเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เพราะการกระทำยังไม่ได้เกิดขึ้น เน้น
 แต่เพียงว่าฆ่าเชือดจะทำเท่านั้น คณะกรรมาธิการก็เห็นด้วยครับ ถ้าหากว่าเป็นความ
 ประสงค์ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ว่าในมาตรา ๗ นี้ว่าจะให้ตัดคำว่า
 "ฆ่าเชือด" ออก และถ้าหากว่าทางรัฐบาลไม่ขัดข้อง คณะกรรมาธิการก็ไม่อะไรขัดข้อง
 ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เพื่อความรวดเร็ว
 นะครับ ผมอยากจะขอถามรัฐบาลว่า ในประเด็นนี้รัฐบาลมีความเห็นอย่างไร
 เชิญครับ

นายสมภพ โทกระกิตย (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
 การที่ท่านสมาชิกเสนอให้ตัดคำว่า "ฆ่าเชือด" จะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่น" นั้น
 ถ้าจะตัดออกไปแล้วเราจะพิจารณาว่า ถ้าหากมีการฆ่าเชือด จะใช้กำลังประทุษร้าย
 และลักษณะการฆ่าเชือดจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัย ทำไมการกระทำ

ทำท่าทางก้าว หรือบอกว่า จะชกจะตี เช่นนี้ยังไม่ควรที่จะถือว่าเป็นความผิด ถ้าหาก
ว่าเป็นการกระทำซึ่งโดยปกติทำข้างล่างไปแล้ว แต่เป็นการกระทำบนเครื่องบิน
ในเมื่อมันปรากฏตัวในเมืองไทย ก็จะต้องนำมาลงโทษกันไม่เป็นการสมควร
อย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าถ้าจะใส่คำว่า "ขู่เข็ญ" ตามมาตรา ๘ ก็ควร
อย่างยิ่งที่จะเอาร่างเดิมของรัฐบาล คือใน (๓) ของมาตรา ๑๑ ไว้ เพราะลง
โทษเอาแต่การกระทำซึ่งเป็นการผิดอย่างแรงจริง คือตามมาตรา ๕ และมาตรา
๖ ถ้ายังคงเอาคำว่า "ขู่เข็ญ" ไว้ในมาตรา ๘ กระผมคิดว่าเราไม่ควรจะปล่อย
กฎหมายเช่นนี้ออกไป ซึ่งจะก่อให้เกิดความยากลำบากและอาจจะไม่เป็นการสมควร
ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ซึ่งอาจจะถูกนำเอาพิจารณาชั้นศาลในกรณีเช่นนี้ ขอพระคุณครับ

นายปรีดี พรียกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาต
กราบเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่งกระผมมีความเห็นสืบเนื่องร่างของรัฐบาลที่ใหม่คำว่า "ขู่
เข็ญ" ไว้ ด้วยเหตุผลสำคัญ ๒ ประการคือ

ประการแรก การที่ร่างกฎหมายภายในซึ่งเขียนขึ้นตามอนุสัญญา
ระหว่างประเทศสามารถที่จะกำหนดมาตรการทางกฎหมาย โดยอาศัยหลักนิติศาสตร์
ที่จะนำมาซึ่งผลในการปฏิบัติใหม่ รุดตามอนุสัญญามากเท่าใด ร่างกฎหมายนั้นก็ยิ่งจะ
เป็นผลสมเจตนารมณ์ของอนุสัญญามากเท่านั้น เราไม่สมควรที่จะติดกับดักคำในร่าง
อนุสัญญาถึงขนาดที่จะทำให้ไม่สามารถเขียนกฎหมายภายในได้มีผลก็ยิ่งขึ้น ทั้งนี้
เพราะว่ากฎหมายเป็นสิ่งซึ่งวิวัฒนาการได้ สิ่งซึ่งได้ตกลงกันโดยที่ประชุมของ
นักนิติศาสตร์ระหว่างประเทศนั้นมิได้หมายความว่าทุกอย่างจะสมบูรณ์เสมอไป คือ
เวลาใดตามมาอย่างน้อยสองปี เหตุการณ์หรือความคิดอันในทางกฎหมายก็
สามารถวิวัฒนาการได้ ฉะนั้นการที่เราจะเขียนกฎหมายภายในของเราให้ก้าวหน้า
เกินไปกว่าอนุสัญญา และมีผลสมบูรณ์หรือยิ่งกว่าอนุสัญญาแล้วย่อมเป็นสิ่งที่ควรกระทำ
และกล้าจะเป็นเกียรติของกฎหมายในประเทศนั้นด้วยซ้ำเป็นเครื่องที่ทำให้อนุสัญญา
ระหว่างประเทศในอนาคตอาจจะแก่ตามได้ กระผมมีความเห็นมั่นคงว่าประเทศ

ของเราเป็นประเทศเอกราชที่มีระบบกฎหมายมั่นคงยืนนานมาเป็นเวลานาน ๑๐๐ ปี
ฉะนั้นไม่มีเหตุผลประการใดที่เราจะคงติดอยู่กับถ้อยคำของอนุสัญญาถึงขนาดที่จะไม่
ยอมวิวัฒนาการออกไป

ประการที่ ๒ การที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไว้ว่าอาจจะมีการ
กระทำในเชิงมิได้เจตนาเกิดขึ้นบนอากาศยาน เช่นอาการบินเมา เป็นต้น กระผม
คิดว่าสิ่งนั้นไม่น่าจะเป็นปัญหา เพราะการกระทำใด ๆ ย่อมมีองค์ประกอบที่ศาลจะ
ต้องพิจารณาหลายประการ ที่สำคัญที่สุดคือองค์ประกอบในเรื่องเจตนา ถ้าหาก
ผู้กระทำมิได้มีเจตนาที่จะประทุษร้ายต่ออากาศยาน ความผิดที่เกิดขึ้นย่อมมีแตกต่าง
ไปกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตามกระผมใคร่ขอว่า ในการที่ได้เกิด
อนุสัญญาระหว่างประเทศขึ้นถึง ๓ ฉบับเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่ออากาศยานนี้ด้วย
เหตุที่ได้เกิดกระทำการก่อการร้ายแรงทั่วโลก เป็นสิ่งซึ่งก่อให้เกิดความยุ่งยากมาก
มายแก่ประเทศต่าง ๆ และผู้เดินทางระหว่างประเทศ สิ่งเหล่านี้เป็นอาชญากรรม
ที่จำเป็นจะต้องได้รับการระงับยับยั้งอย่างเร่งด่วนอย่างเด็ดขาดอย่างฉับพลัน โดย
ไม่ควรจะคำนึงถึงปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ มากนัก การที่อนุสัญญาได้มีเจตนาจะระงับ
ยับยั้งป้องกันปราบปรามการกระทำร้ายดังกล่าวนี้ จึงได้เกิดข้อบัญญัติในอนุสัญญาขึ้น
โดยละเอียด อย่างที่เราเห็นว่าเป็นตัวอย่างของการเขียนกฎหมายนี้ แล้วเหตุไฉน
ถ้าหากประเทศของเราจะเขียนกฎหมายที่สามารถทำให้เกิดการป้องกันการระงับยับ
ยั้งและปราบปรามได้โดยมีประสิทธิภาพแล้ว เราจึงจะไม่ยอมรับกฎหมายนั้น กระผม
จึงขอเสนอข้อที่ประชุมเพื่อประกอบการพิจารณาว่า สิ่งใดก็ตามที่จะช่วยคุ้มครอง
ซึ่งวัตถุประสงค์ในการป้องกันปราบปรามระงับยับยั้งการกระทำร้ายในอากาศยานแล้ว
เป็นสิ่งที่สมควรที่เราจะยอมรับโดยกเว้นกรณีเดียวที่เราจะบัญญัติกฎหมายให้ลดน้อย-
ไปกว่าเงื่อนไขที่ปรากฏในอนุสัญญา ขอคุณครับ

ปฏิทินที่หน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ผมคิดว่าเรามีข้อมูล
พอที่จะพิจารณาคัดลงใจได้แน่นอนครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ มติจะมี ๒ เรื่องครับ

เรื่องที่ ๑ เป็นขอเสนอหรือญัตติของคุณนิธิพัฒน์ มาตรา ๑๑ (๓) ให้ตัดมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ นี้ออกตามที่คณะกรรมการตัดสิน นี่เป็นญัตติที่ ๑ ญัตติที่ ๒ เป็นญัตติของคอกเคอร้อกุล ซึ่งเป็นกรเพิ่มเติมญัตติของคุณนิธิพัฒน์ โดยให้ตัดตามคุณนิธิพัฒน์ และเพิ่มว่า ให้ตัดข้อความในมาตรา ๗ ซึ่งผมเข้าใจไว้ในบรรทัดที่ ๒ นะครับ คือตัดข้อความ "หรือขู่เชิญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย" ออก ความคู่ไปกับญัตติของคุณนิธิพัฒน์ แยกเป็น ๒ ญัตตินะครับ โดยหลักแล้วผมจะท่องเอาญัตติที่ขอแก้ไขเพิ่มเติมนี้ก่อน คือญัตติของคอกเคอร้อกุลขึ้นก่อน ผมจะพูดอีกครั้งหนึ่งญัตตินี้ว่าให้ตัดมาตรา ๑๑ (๓) โดยข้อความตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ และพร้อมกันนั้นก็ให้ตัดมาตรา ๗ ที่มีข้อความว่า "หรือขู่เชิญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย" เท่านั้นนะครับ เชิญคุณส้านท์ครับ

นายส้านท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ คอกเคอร้อกุลไม่สามารถที่จะเสนอให้ตัดคำว่า "ขู่เชิญ" ในมาตรา ๗ ได้ เพราะคำว่า "ขู่เชิญ" นี้คอกเคอร้อกุลไม่ได้แปรญัตติไว้ และคณะกรรมการก็ไม่ได้แก้ไข นี่ประการหนึ่งที่ไม่สามารถจะตัดได้ แต่คุณนิธิพัฒน์ขอยอนพิจารณามาตรา ๑๑ (๓) ที่สภานี้ลงมติไปให้ยื่นตามร่างเดิมของรัฐบาลนั้นว่าไม่ตรงกับอนุสัญญาฯ ควรจะตัดตาม คณะกรรมการที่สภานี้ลงมติให้ยื่นตามร่าง เดิมนั้นไม่ถูก ความจริงรัฐบาลก็บอกแล้วว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายภายในประเทศ แต่สภานี้ลงมติไปแล้วว่าให้ยื่นตามร่างเดิม คือให้เอามาตรา ๕ มาตรา ๖ ไว้ด้วย เพราะรัฐบาลเห็นว่า มาตรา ๖ นี้สำคัญซึ่งจะต้องดำเนินการพิจารณาเพราะโทษหนัก แล้วเราก็กังวลใจโดยที่เราจะไม่เอาละ โดยมีคนหวังคิงว่าไม่ตรงกับสัญญา รัฐบาลท่านก็บอกแล้วว่าสัญญาเพียงแค่นี้เป็นแนวที่จะเขียนกฎหมายภายในประเทศเพื่อประโยชน์ของเรา เพราะว่าฉบับในญัตติขอที่ว่าเกี่ยวข้องกับมาตรา ๗ นั้นก็ไม่ถูก เว้นแต่คณะกรรมการจะรับคืนไป แล้วไปพิจารณาแก้ไขตามที่สมาชิกได้เสนอความเห็นอย่างนั้นก็เป็นอำนาจของคณะกรรมการแล้วตามข้อบังคับคอกเคอร้อกุลบอกจะตัดทั้ง ๆ ที่ไม่ได้แปรญัตติ ไม่ได้ลักณะ

เป็นอย่างนั้น ที่นี้สภานั้น เราก็โต้โต้เถียงกันมากเฉพาะมาตรา ๑๑ (๓) ผลที่สุด
โหวตไปเห็นตามร่างเดิม เจตนาก็จะย้ายไปว่ามาตรา ๕ มาตรา ๖ นี้คงไว้ ก็เห็น
ให้เห็นว่าโทษสำคัญ แต่ที่นี้เราจะปรับใหม่ว่าอนุสัญญาเป็นอย่างนั้น รัฐบาลท่านก็ว่า
เป็นแนวสำหรับมาร่างกฎหมายของเรา โดยยึดหลักในการที่ใดตกลงว่าควรมี
กฎหมายว่าด้วยความผิดนี้ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่ามาตรา ๗ ที่จะลงมตินั้นต้อง
เป็นอำนาจของคณะกรรมการ สภานี้จะไปแต่ละตงก็ผิดข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่คุณสภานนท์เสนอ
นี้ก็เป็นการช่วยประหยัดเวลาได้ดีมาก ขอฟังความเห็นคณะกรรมการตามที่คุณ
สภานนท์เสนอครับ

นายกันตธีร์ ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมอยากจะแก้ไขโดยคำที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ซึ่งกล่าว เมื่อก่อนว่ารัฐบาลอาจจะทำอะไรทำอะไร ได้นอกจากอนุสัญญานั้นเป็นการถูก-
ต้องครับ คือทำในทางที่เพิ่มแทนอนุสัญญากำหนดไว้ ๒ กรณีเราจะทำเป็น ๓ กรณี
หรือ ๔ กรณีได้ แต่ถาอนุสัญญากำหนด ๓ กรณี เราทำเพียง ๒ กรณีไม่ได้ สำหรับ
มาตรา ๗ เป็นกรณีที่เราเพิ่มจากอนุสัญญาเขาเขียนไว้ ส่วนมาตรา ๑๑ (๓) นี้
เราไปตัดของเขาออก อนุสัญญากำหนดให้คลุมทั้งหมด เราบอกว่าไม่เอาละ สำหรับ
ประเทศไทยเราจะเอาเพียง ๒ กรณีเท่านั้น เป็นการฉีกพันธกรณีระหว่างประเทศ
จึงไม่ควรทำ ถ้าหากจะขึ้นทำก็ทำไป ถ้ามีการหักทวงเราจะแก้กฎหมายเอาไปแล้วแต่
กระผมจึงเห็นว่าเราจะลงมติในมาตรา ๑๑ ก่อนก็ได้ หรือว่าเพื่อจะทำคามพึง
พอใจให้แก่ท่านสมาชิกออกเตอร์อกลุส เราจะลงมติมาตรา ๗ เสียก่อนก็ได้ว่าใน
มาตรา ๗ นี้จะเอาอย่างไร จะเอาตามที่รัฐบาลเสนอ หรือว่าจะเอาอย่างอนุสัญญา
เขาเขียนไว้ กระผมขอว่าสำหรับมาตรา ๗ นี้ร่างที่รัฐบาลเสนอนั้นกำหนดให้
อำนาจแก่เรา มากกว่าที่อนุสัญญากำหนด เพราะฉะนั้นถ้าจะแท้จริง ๆ ก็ทำได้ ท่าน
สมาชิกก็มีความรู้สึกว่าการขู่ ขู่นี้อาจจะหมายถึงเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ คนเมาเหล้า

ขึ้นมาพูดอะไรก็อาจเป็นได้ ถูกครับ อย่างนี้ไม่ควรจะขยายอำนาจศาลของเรา แต่ในทางปฏิบัติไม่ใช่อย่างนั้น ชูชีพอาจารย์แรงมากกว่านั้นเลยไปอย่างอื่นครับ สมมติว่าคนโดยสารถ้วยกันคนหนึ่งชักปืนออกมาชู้กคนหนึ่งสำคัญว่าจะยิง ถ้ายังไม่ยิงไป การกระทำนั้นจะเป็นภัยต่ออากาศยานที่กำลังบินอยู่อย่างนี้จะถือว่าผิดหรือไม่ ถ้าหากท่านเห็นว่าไม่ผิด ก็หมายความว่าเราไม่ต้องทำอะไร คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าที่รัฐบาลเสนอเพิ่มคำว่า "ชูชีพ" เข้านั้นก็เป็นกรณีที่อาจจะมีการใช้บังคับ ชอบพระคุณครับ

บัญญัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : สรุปแล้วคณะกรรมาธิการเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างของรัฐบาล และคณะกรรมาธิการก็ได้แก้ไขตามข้อเสนอแนะ ผมขอสรุปข้ออ้างว่าถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว คุณอรรถกุลจะขอเสนอญัตติแก้ไขข้อความนั้นก็ไม่อยู่ในฐานะที่จะทำได้ เชิญออกเคอร์เซอร์ครับ ขอรักษาเวลาท่อนยะครับ

นายอรรถกุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมพูดนั้น กระผมได้ชี้แจงแล้วไม่ใช่ขอชี้แจงมาเพื่อที่จะให้มีการพิจารณาโดยกระผมเองเป็นผู้เสนอญัตติว่าให้ตัดออก แต่กระผมบอกว่าจะขอให้คณะกรรมาธิการรับไปตัดคำว่า "ชูชีพ" ถ้าทำอย่างนั้นกระผมไม่ขัดข้องที่จะคงไว้ตามร่างที่คณะกรรมาธิการเสนอในมาตรา ๑๑ (๓)

บัญญัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนั้นก็ทำให้ออกเวลาได้ เพราะฉะนั้นเหลือญัตติเกี่ยวของคุณวิวัฒน์ ชาลีจันทร์ มาตรา ๑๑ (๓)

นายอรรถกุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังไม่ทราบว่าคณะกรรมาธิการจะยินยอมรับไปตัดคำว่า "ชูชีพ" ออกจากมาตรา ๗ หรือเปล่าครับ ถ้าหากว่ารับ กระผมก็จะสนับสนุน ถ้าไม่รับก็จะไม่สนับสนุนให้แก้ไขข้อกำหนดร่างเดิมของรัฐบาลไว้

นายกนตธีร์ ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับร่างมาตรา ๘ ทั้งที่กระผมได้แถลงไว้แล้ว คณะกรรมการเห็นว่าที่รัฐบาลเสนอมาแม้จะมีข้อความแตกต่างไปจากอนุสัญญา แต่ว่าเป็นข้อความที่เพิ่มจากอนุสัญญาก็เป็นสิทธิที่เราอาจจะกระทำได้ โดยถือว่าเป็นอำนาจอธิปไตยของประเทศไทยเรา เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงได้ยืนยันไม่ได้แก้ไขร่างของรัฐบาล ถ้าหากว่าสมาชิกจะให้คณะกรรมการรับกลับไปแก้ไขอีกคณะกรรมการก็ทำไม่ได้ เพราะเหตุว่าคณะกรรมการเห็นว่าสำหรับมาตรา ๘ นี้ นะครับ ยังไม่พูดถึงมาตรา ๕ ที่รัฐบาลเสนอเพิ่มเอากรณีชู้ชู้เข้ามาในนี้เป็นกรณีนี้อาจจะเกิดขึ้นได้ เพราะฉะนั้นก็ควรจะมีไว้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เรื่องนี้ทำให้คัดประเด็นไปได้ คอกเตอร์อยู่ก็ลงจะพอใจ ผมจะขอติดตามผู้คดีของคุณนิรพัทธ์ชาลิจันทร์ มาตรา ๑๑ (๓) เชิญรัฐบาล

นายสมภพ โทษะภิกข (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลมีความห่วงใยมากในการที่พิจารณาบททวนว่าควรจะตัดคำในมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ และในมาตรา ๑๑ (๓) รัฐบาลขอประทานทราบเรียนว่าคำที่บัญญัติเอาไว้ในมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเหตุที่ว่าเป็นการจำกัดภาระผูกพันของรัฐบาล ถ้าหากว่าไม่มีคำนี้แล้วรัฐบาลจะต้องมีการปฏิบัติการที่จะดำเนินการพิจารณาลงโทษสืบสวนพยานอะไรต่าง ๆ มากมายเหลือเกิน ทั้งที่ความผิดนั้นเป็นความผิดเล็กน้อยไม่ใช่ความผิดที่ร้ายแรง ขอได้โปรดพิจารณาว่ามาตรา ๑๑ นี้ มีความมุ่งหมายอย่างไร คนที่กระทำความผิดตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นอกราชอาณาจักรนะครับ คำว่านอกราชอาณาจักรนั้นไม่ใช่ในประเทศไทย นอกประเทศไทย ความผิดตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่บัญญัติเอาไว้นั้นก็อาจจะมีการกระทำที่เกิดขึ้นได้ในประเทศอื่น ๆ อาจจะเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติของประเทศนั้น ๆ อยู่แล้ว ทั้งที่กระทำอยู่นอกประเทศไทยเขาจะต้องมาถูกรับโทษ

ในประเทศไทย ก็หมายความว่าศาลไทยจะต้องดำเนินการพิจารณาพิพากษาสืบพยาน
อะไรต่าง ๆ ถึงการกระทำของบุคคลนั้นที่กระทำนอกประเทศ การกระทำเช่นนี้ถ้า
จะมอบหมายให้รัฐบาลกระทำแล้วก็จะเป็นการเพิ่มภาระให้แก่รัฐบาล ในเมื่อไม่ใช่
ความผิดที่ร้ายแรง รัฐบาลจะต้องดำเนินการสอบพยานอะไรต่าง ๆ ในศาลต่าง
ประเทศ ซึ่งเป็นเรื่องยุ่งยากที่ไม่คุ้มกับค่าใช้จ่ายที่จะดำเนินการเช่นนั้น ด้วยเหตุนี้
รัฐบาลจึงขอแต่เพียงว่าเป็นการกระทำผิดที่ร้ายแรงจริง ๆ คือตามมาตรา ๕ มาตรา
๖ ถึงแม้จะกระทำนอกประเทศ ถ้าเข้ามาปรากฏตัวในเมืองไทยแล้ว รัฐบาลก็ให้
ความร่วมมือที่จะปราบปรามการกระทำผิด อันนี้เพื่อดำเนินการลงโทษจับกุมตัวและ
สืบพยานลงโทษในศาลไทย ขอโทษครั้นในความสำคัญอันนี้ด้วย ถ้าท่านไปคัดออก
แล้วจะเป็นการเพิ่มภาระให้แก่รัฐบาลที่จะต้องปฏิบัติ แม้แต่ความผิดเล็กน้อยที่กระทำ
นอกประเทศครับ

นายนิรพิพัฒน์ ซาลิจันทร์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ ด้วยความ
เคารพในความเห็นของท่านรองนายกรัฐมนตรี กระผมเห็นว่าความผิดในมาตรา
อื่น ๆ เช่นในมาตรา ๗ ก็คือ มาตรา ๘ ก็คือ มาตรา ๙ ก็คือ ความผิดเหล่านี้ในความ
เห็นของกระผมเห็นว่าเป็นความผิดร้ายแรง เช่นเดียวกัน เพราะว่าโทษที่เรายกผู้
ไว้นั้นจำคุกตั้งแต่ ๒ ปีถึง ๑๐ ปี ๑ ปีถึง ๑๕ ปี ๕ ปีถึง ๒๐ ปี และความผิดเหล่านี้
อย่างสมมุติว่าในมาตรา ๗ เขาไม่ได้อธิบายเจตนาที่จะไปยึดหรือควบคุมอากาศยาน แต่
ถ้าว่ามีใครคนหนึ่งเกิดไม่ชอบกับต้นขีมนวเอาขวดเหล้าไปตีหัวกับต้น ขีมนวในขณะนั้นโดยที่
เขาไม่อยากจะยึด แต่ว่าเจตนาทำกันเป็นส่วนตัวก็จะทำให้ความปลอดภัยของอากาศ
ยานนั้นอยู่ในความสอแหลมเป็นอย่างมาก เพราะว่าอาจจะต้องมีการอีเมอร์ เจนซีแลนด์
(Emergency landing) หรือว่าในมาตรา ๘ ถ้าในระหว่างที่บินอยู่นั้นใคร
คนหนึ่งไปทำความเสียหายให้แก่ดาวไกชั่นนำวิสิตี (Navigation facility)
ของวิทยุยกหรือ เข็มทิศอะไรก็ตามในการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเดินอากาศ -
เหล่านี้แล้ว กระผมก็เห็นว่าเป็นความผิดร้ายแรง ที่จะทำให้เป็นอันควาย

LIRT

๑. ความปลอดภัยเช่นเดียวกัน หรือในมาตรา ๕ ผู้ใดแจ้งขอความช่วยเหลือหรือส่งข่าวสาร
 ที่รู้ว่าเป็นเท็จ เช่น รุนแล้วว่ามีเฮอริเคน (Hurricane) ที่ทำอากาศที่
 เครื่องบินนี้ไปลง แต่บอกว่าเป็นโรเคลียร์ไปลงได้ เครื่องบินอาจจะตกได้
 ๒. กระทบเห็นว่าโทษเหล่านี้เป็นโทษร้ายแรงเช่นเดียวกัน ถ้าว่าเขาทำความผิดนอก
 ประเทศ ถ้าบุคคลเหล่านั้นมาปรากฏในประเทศ แล้วเราไม่ส่งตัวเขาออกไปใน
 ฐานะผู้ร้ายข้ามแดนแล้ว เราก็สมควรที่จะดำเนินคดีเช่นเดียวกัน กระทบจึงเห็นว่า
 โทษที่อนุสัญญากรุงเฮกในมาตรา ๙ และมาตรา ๔ (๒) ก็บัญญัติไว้โดยชัดแจ้ง
 ๓. กระทบจึงเห็นว่ากรณีที่เราจะมาจำกัดอยู่เพียงมาตรา ๕ มาตรา ๖ นั้นไม่เป็นการ
 สมควร และอย่างที่เราได้ทราบจากผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายระหว่างประเทศคือ
 ที่กระทบออกข้อไปแล้วว่า เราไม่ควรที่จะบัญญัติการกระทำผิดที่น้อยลงไปกว่าที่เขา
 บัญญัติเอาไว้ในอนุสัญญา ไม่ใช่ว่าเป็นความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือใครเมานั่นก็
 เป็นการรบกวนอะไรทำนองนั้น กระทบเห็นว่าในมาตรา ๙ มาตรา ๔ มาตรา ๕
 นี้ทั้งเป็นความผิดเล็กน้อยจนกระทั่งถึงความผิดร้ายแรงเช่นเดียวกัน กระทบจึง
 เห็นว่าควรที่จะให้โทษทุกข้อที่อยู่ในนี้ ถ้าเราไม่ส่งตัวออกนอกประเทศเป็น
 การส่งผู้ร้ายข้ามแดนแล้วก็ควรจะต้องดำเนินคดีเช่นเดียวกัน ขอพระคุณรับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อเป็นการสนับสนุน
 ความคิดเห็นของรัฐสภา กระทบอยากจะกราบเรียนว่ากรณีที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑
 (๑) ที่จำกัดแต่เฉพาะความผิดตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ นั้น น่าจะเป็นการ
 เหมาะสมแล้ว เพราะเหตุที่ว่าความผิดตามมาตรานี้ ๆ นั้น ถ้าหากว่าเป็นการ
 กระทำความผิดตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งขอให้เพิ่มขึ้นมาตามเดิมนี้เองแล้วก็
 เป็นเรื่องซึ่งสามารถจะพิจารณาในศาลไทยได้ตามความใน (๑) (๒) ของมาตรา ๑๑
 อยู่แล้ว กล่าวคือถ้าเป็นเรื่องการกระทำผิดในอากาศยานต่างประเทศ แล้วมา
 ลงในดินแดนของประเทศไทย เราก็สามารถที่จะพิจารณาในประเทศไทยได้ และถ้า
 เป็นการกระทำผิดในอากาศยานของประเทศไทย ก็เป็นเรื่องของการกระทำ

ความผิดในดินแดนของประเทศไทยตามหลักของกฎหมายอาญาอยู่แล้ว แต่หากว่าถ้าเราไปขยายความใน (๓) ให้ออกไป ลองคิดถึงกรณีว่า การพิจารณาในศาลไทยนั้นจะทำได้อย่างไร เช่น สมมุติว่า มาตรา ๕ มีคนอยู่ในสหรัฐอเมริกาในนิวยอร์กส่งแรงความไปยังบริษัทการบินของนิวยอร์ก ข้อความอันเป็นเท็จและเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยาน แล้วคนนั้นบินมาอยู่ในประเทศไทย ศาลไทยจะพิจารณาได้อย่างไร พยานหลักฐานต่าง ๆ อยู่ในต่างประเทศทั้งสิ้น ถ้าหากว่าเป็นกรณีความผิดที่ร้ายแรงถึงขนาดที่จะทำให้อากาศยานนั้นระเบิด หรือพังไปตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งสามารถที่จะหุ้มเทการกระทำ การสืบพยานต่าง ๆ ไปได้ เพื่อเป็นการร่วมมือกัน แต่ถ้ามองความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ นะครับ อย่างมาตรา ๗ นั้นก็เป็นเรื่องการกระทำในอากาศยาน ซึ่งก็สามารถที่จะเข้ามาตรา ๑๑ (๑) อยู่แล้ว ส่วนมาตรา ๕ มาตรา ๖ นั้น ถ้าหากว่าเป็นเรื่องนอกอากาศยานเป็นการกระทำในพื้นที่ของต่างประเทศ แล้วจะมาพิจารณาในศาลไทยนั้น กระผมก็ยังสงสัยว่าจะพิจารณาได้อย่างไร กระผมเข้าใจว่าที่รัฐบาลจำกัดแค่เฉพาะมาตรา ๕ มาตรา ๖ ก็เป็นเรื่องที่ถึงความเป็นไปได้ในการพิจารณาในศาลไทยมากกว่า ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมการมาธิการจะมีอะไรชี้แจงเพิ่มเติมหรือไม่ครับ

นายกนต์ธีร์ ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมการมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมก็ไม่รู้จะเอาเหตุผลอะไรมาแถลงเพิ่มเติม คณะกรรมการก็รู้สึกอยู่ว่าเมื่ออนุสัญญาเข้ากำหนดไว้ให้รวมกรณีเหล่านี้เข้าไปด้วย เราไปคิดเอาออกก็เป็นการที่เราไม่ทำความเข้าใจที่ปรากฏอยู่ในอนุสัญญา ถึงจะบอกว่าทำไมประเทศไทยจะต้องรับภาระเรื่องอะไรต่ออะไร ซึ่งอาจจะ เป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ใช่เรื่องเด็กละครนะครับ ความผิดตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใหญ่โตเหลือเกิน ก็อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแถลง ลงโทษกันอย่างหนักก็มีหนึ่งขึ้นไปแล้ว

ก็เป็นเรื่องที่น่าเศร้าทั้งนั้น ที่น้อยยามนี้ครับเมื่อเราไปทำอนุสัญญาด้วยเขา เราได้รับ
 ภาระ จริงอยู่เรารับภาระ เราไม่อยากจะรับใหม่อีก แต่เมื่อเราเซ็นลงไปแล้ว
 เราไปภาคยานุวัติเขาไปแล้ว เราจะบอกว่าเขาไม่รับภาระนั้นไม่ได้ เมื่อรับ
 ภาระแล้วก็ต้องคิดอีกอย่างหนึ่งครับ คือว่าประเทศอื่น ๆ ที่เขาเป็นภาคีด้วยเขารับ
 ภาระเหมือนกัน ไม่ใช่ประเทศไทยเราจะต้องมารับภาระประเทศเดียวเรื่องเล็ก ๆ
 น้อย ๆ ไม่ใช่ครับ ประเทศอื่นเขาก็ต้องรับภาระ เขาก็ต้องออกกฎหมายทำนอง
 เดียวกัน ถ้าหากว่าประเทศใดออกกฎหมายน้อยไปกว่าที่อนุสัญญา เขากำหนดไว้ละก็
 เป็นการผิดอนุสัญญา ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญออกเตอร์อูด
 ครับ กรุณาสั่ง ๆ หน่อย

นายอูด วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียน
 ชี้แจงแจ้งเหตุผลของท่านประธานคณะกรรมการที่ชี้แจงมา การจะปฏิบัติตามภาระ
 ที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานั้นโดยไม่ต้องไปตัดอย่างทีคณะกรรมการตัดคำในร่างของ
 รัฐบาลออก เราก็สามารถจะปฏิบัติตามพันธกรณีได้ทุกประการ กระผมขออ้าง
 อนุสัญญาว่าด้วยการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของเครื่องบิน ใน
 อาร์ทิเคิล ๕ ความในอาร์ทิเคิล ๕ นี้ รัฐสมาชิกอาจจะต้องดำเนินการอัน
 จำเป็นเพื่อที่จะให้ผู้อ่านาเห็นว่าการที่จะพิจารณาความผิดในกรณีดังต่อไปนี้ กรณี
 เหล่านี้มีครบอยู่แล้วตามมาตรา ๑๑ (๑) และ (๒) ทุกประการครับ ถ้าได้กระทำ
 ความผิดในต่างประเทศ หรือได้กระทำความผิดบนเครื่องบิน แต่ (๑) นี้ เป็นการ
 นอกเหนืออนุสัญญา กระผมจึงได้หวังตั้งว่าถ้าเราทำอย่างนี้ พุคตังแต่คราวที่แล้วว่า
 จะทำให้เราต้องไปพิจารณาคดีเล็ก ๆ น้อย ๆ กระทำความผิดอยู่ในต่างประเทศ
 หรือแม้กระทั่งบนเครื่องบิน แต่ถ้าปรากฏว่าเข้ามาในเมืองไทยในฐานะผู้ท่องเที่ยว
 เมื่อไรเราคงจับขึ้นศาลตาม (๑) ซึ่งไม่ใช่สาเหตุที่เราจะทำเช่นนั้น เพราะฉะนั้น
 ที่ไล่ไว้นั้นคณะกรรมการเข้าใจผิดครับ นี้ก็สามารถจะทำให้ปฏิบัติตามพันธกรณีได้

ปีไซ่ นี่เป็นข้อที่เกิน ข้อที่ใส่เกินเข้ามาว่าถ้ามาปรากฏตัวเมื่อไร เราก็จับลงโทษ--
แต่ความจริงความผิดเหล่านั้นเราสามารถจะลงโทษโดยอยู่แล้วตามมาตรา ๕ มาตรา
๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ นี่เป็นแต่เพียงกรณีที่มาปรากฏตัวขึ้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมคิดว่าเราควร
จะลงมือได้แล้วนะครับ มติจะมีเป็น ๒ ประเด็น ซึ่งเราไต่ลงไปแล้วมาทบทวนใหม่
เพื่อความสมบูรณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ประเด็นแรกคือจะให้คงไว้ความร่างเดิมของ
รัฐบาล หรือจะให้แก้ไขตามคณะกรรมการ ชัดแล้วนะครับ ผมก็จะขอมติจากที่
ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นการคงไว้ความร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควร
แก้ไขตามคณะกรรมการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๙ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุม
มีมติให้คงไว้ความร่างเดิมของรัฐบาล และก็ขอเรียนว่าที่เราพิจารณานี้ถึงแม้จะเสีย
เวลาแต่ก็คิดว่าทำให้สมาชิกที่มีความขงใจนั้นได้คลายความขงใจ และคิดว่าเรา
ได้ทำงานที่สุจริตมาแล้ว ก่อนที่จะไปมาตรา ๑๑ ทวิ มีท่านผู้ใดคิดใจหรือมี
ปัญหาอะไรอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกคิดใจ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ
ถ้าอย่างนั้น ผมจะผ่านไปมาตรา ๑๑ ทวิ เชิญคณะกรรมการครับ

นายทนุศักดิ์ สุภณกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กระผมเห็นว่า
มติของที่ประชุมในการทบทวนนี้จะให้ทบทวนทั้ง ๓ มาตราใช่หรือไม่ครับ มาตรา ๑๑
มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ใช่หรือไม่ครับ หรือเราจะเอามาตราเดียว กระผม
เข้าใจว่า ๓ มาตราครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ สภาฯ เข้าใจดีว่าบททวนถามผู้คดีของคณะนิติชนในมาตรา ๑๑ (๓) วัตถุประสงค์บททวนตามคำเสนอผู้คดีของศาลปกครองในมาตรา ๘ คำว่า "ผู้ชี้มูล" เท่านั้น มาตรา ๕ กับมาตรา ๖ เป็นเรื่องอยู่ในมาตรา ๑๑ (๓) บททวนอยู่เท่านั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ เอาละครับถ้อยคำอย่างนั้นผมขอเข้ามาตรา ๑๑ พวิ เชิญคณะกรรมการวินิจฉัยการ

นายกมลกร ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมการวินิจฉัยการ) : สำหรับมาตรา ๑๑ พวิ นี้ คือเรื่องนี้ในอนุสัญญาฯ เขาเขียนไว้ว่า นอกจากเรื่องการรับรู้อำนาจศาลและขยายอำนาจศาลของรัฐที่เป็นภาคีแล้ว ก็มีอีกกรณีหนึ่งซึ่งถือเป็นหลักสำคัญเหลือเกิน เขาบอกว่าถ้าหากมีการกระทำผิดเหมือนกันได้ถือว่าเป็นการกระทำผิดที่อาจจะมีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกันไต่กันระหว่างประเทศต่าง ๆ จะไม่มีสัญญาหรือว่าไม่มีกฎหมายเปิดโอกาสให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เขากำหนดไว้ทีเดียว เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงเห็นมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มความในมาตรา ๑๑ พวิ นี้ เข้าไปในร่างพระราชบัญญัติของเรา มิฉะนั้นแล้วเราก็จะไม่ปฏิบัติตามข้อผูกพันที่มีอยู่ในอนุสัญญาฯ ขอขอบคุณครับ

นายอนุช วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอขอร้องประธานอภิปรายที่จะคงอภิปราย เพราะว่าการกฎหมายเรื่องนี้เป็นกฎหมายซึ่งยากแล้วก็เป็นกฎหมายใหม่สำหรับเราและที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติระหว่างประเทศกับอนุสัญญาฯ กระผมมีเรื่องที่จะคงขอแย้งกับท่านกรรมาธิการในมาตราตอนนี้อีก สำหรับในมาตรา ๑๑ พวิ ที่คณะกรรมการฯ ไปเพิ่มนั้น กระผมอ่านเจตนาก่อนที่จะได้รับทราบคำแถลงของท่านประธานคณะกรรมการฯ ก็เนื่องจากในอนุสัญญานั้นเขียนว่าความผิดตามอนุสัญญานั้นเป็นความผิดซึ่งรัฐสมาชิกเป็นภาคีจะต้องถือว่าเป็นความผิดและดำเนินการลงโทษตามกฎหมาย และก็ให้ถือว่าเป็นความผิดซึ่งจะพึงส่งข้ามแดนได้ เป็นความจริงเช่นนั้นในอนุสัญญาฯ แต่ว่าไม่มีความจำเป็นแต่ประการใดสำหรับ

ที่กระผมได้พิจารณาแล้วว่าจะต้องเพิ่มมาตรา ๑๑ ทวิลงไป เพราะเหตุว่ากฎหมาย
 ซึ่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นในขณะนี้แม้กระทั่งเราจะไม่ไต่มีสัญญาบัตรกับรัฐต่างประเทศอยู่ ถ้า
 หากว่ารัฐบาลไทยเห็นสมควรว่าจะส่งข้ามแดนก็ส่งข้ามแดนได้ เพียงแต่ว่าจะต้อง
 ไม่เป็นความผิดในทางการเมืองและเป็นความผิดซึ่งมีโทษเกินกว่า ๑ ปีขึ้นไป แม้
 กระทั่งว่าไม่มีอนุสัญญาเลยใครขอมารัฐบาลไทยเห็นสมควรก็ส่งให้ได้อยู่แล้ว ยิ่งมี
 อนุสัญญาอย่างนี้เราก็ยิ่งส่งแน่ ๆ โดยไม่จำเป็นจะต้องนำมามาตรา ๑๑ ทวิ เราก็กส่ง
 ข้ามแดนได้ตามความในกฎหมายส่งผู้ร้ายข้ามแดน จึงไม่มีความจำเป็นต้องมาเขียน
 ไว้อีก กระผมเข้าใจว่าที่รัฐบาลไม่เขียนไว้ก็ด้วยเหตุนี้ และถ้าเรามาเขียนใน
 กฎหมายฉบับนี้จะทำให้เกิดปัญหาในการตีความต่อไปอีกว่า ถ้าไม่กฎหมายฉบับอื่นที่มี
 อยู่ซึ่งก็เข้าเกณฑ์ตามกฎหมายที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ ไม่มีเขียนไว้ แต่กฎหมายฉบับ
 นี้เขียน นั่นหมายความว่าถ้าไม่เขียนไว้ในกรณีอื่นแล้วจะส่งข้ามแดนไม่ได้หรือ จะ
 ทำให้เกิดปัญหาในการตีความต่อไปอีก กระผมจึงไม่เห็นด้วยที่คณะกรรมการเตรียม
 มาตรา ๑๑ ทวิ ด้วยเหตุผลดังที่ได้อธิบายเรียนมา ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะ
 อภิปรายอีกหรือไม่ เชิญคุณนิธิพัทธ์ครับ

นายนิธิพัทธ์ ชาลีจันทร์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอ
 สนับสนุนคณะกรรมการที่ได้เพิ่มมาตรา ๑๑ ทวินี้ลงไป เพราะว่ามันจะเป็นการ
 สอดคล้องกับอาติเกิล ๘ (๑) ของอนุสัญญากรุงเฮก ซึ่งเขาบัญญัติไว้ชัดเจนว่า
 ความผิดตามพระ ราชบัญญัตินี้ให้ถือเป็นความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ กระผมไม่ทราบ
 รายละเอียดเกี่ยวกับพระ ราชบัญญัติการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในปัจจุบันว่าจะครอบคลุมถึง
 ความผิดที่เรา กล่าวไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นการ
 แน่ใจว่าผู้ที่กระทำผิดตามร่างกฎหมายฉบับนี้ให้ถือเป็นความผิดที่จะส่งผู้ร้ายข้าม
 แดนที่คณะกรรมการ ไต่มีสัญญาเพิ่มเติมไว้นี้เพื่อความชัดเจนและแน่นอนและเพื่ออนุวัติ
 ให้เป็นไปตามอาติเกิล ๘ (๑) ของอนุสัญญากรุงเฮก กระผมจึงขอสนับสนุนที่

คณะกรรมการได้บัญญัติเพิ่มเอาไว้ ขอบพระคุณครับ

นายสำนันท สายสว่าง : ท่านประธานครับ บทบัญญัติมาตรา ๑๑
 วันนี้ไม่มีความจำเป็นเลย เพราะว่าถ้าเรามีกฎหมายฉบับนี้ก็เพราะว่าเราจะต้องนำ
 ออกกฎหมายที่จะพิจารณาในบ้านเมืองเรา ในกรณีส่งผู้ร้ายข้ามแดนมีกฎหมายว่า
 ด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ในสัญญานั้นก็เรียบร้อยแล้วถ้าทำผิดแล้วคนนั้นอยู่ที่บ้านเราก็คง
 ให้อภัยไปพิจารณาในประเทศ เขาก็ผูกพันตามสัญญาแล้ว ถ้าไม่ผูกพันตามสัญญาก็มี
 กฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนอยู่แล้ว เรื่องอะไรจะให้ কেনซัก ซึ่งทุกฉบับเรา
 ก็ไม่ได้บอก ถ้าเช่นนั้นเราก็จะไปเขียนกฎหมายอาญาด้วย กฎหมายอาญานี้ให้ส่ง
 ผู้ร้ายข้ามแดนได้ ถ้าไม่มีบัญญัติไว้ถือว่าส่งไม่ได้อย่างนี้ ลักษณะไม่จำเป็น เพราะ
 ฉะนั้นรัฐบาลจึงไม่ร่างมาเพราะมีอยู่แล้วส่งโคตตามกฎหมายอยู่แล้ว กระทบไม่เห็น
 ว่ามีความจำเป็นที่จะต้องไปเขียนไว้ ถ้าจะไปเขียนไว้ในกฎหมายอื่น ๆ อะไรก็ตาม
 ถ้ามีความผิดทางอาญาให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ ก็เลยไปกันใหญ่ครับ

นายกันต์ธีร คุ้มมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
 สภาที่เคารพ กระทบใจฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกมีเกียรติที่เพิ่งนั่งลงเมื่อกี้ คือ
 ความจริงมีอยู่ ๒ อย่าง เรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามสนธิสัญญา
 ที่มีความผูกพันกันไว้ระหว่างประเทศ ๒ ประเทศ แล้วในกรณีไทยเราก็ถือเป็นหลัก
 ปฏิบัติมาเรื่อย คือในสนธิสัญญานั้นระบุความผิดเป็นรายละเอียดลงไปเลยว่าความผิด
 อะไรบ้างที่ส่งข้ามแดนได้ ที่มีความผิดที่ระบุนั้นไม่รวมความผิดที่มาเกิดขึ้นทีหลังซึ่ง
 ทำให้ทางองค์การระหว่างประเทศต้องมาทำอนุสัญญายึดเครื่องบินอะไร เพราะไม่มีใน
 นั้น เพราะฉะนั้นอนุสัญญาเขาถึงเขียนไว้บอกทั่วถึงแม่ในสนธิสัญญาระหว่างประเทศ
 ของรัฐที่เป็นภาคนี้จะไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในกรณีเหล่านี้ ก็ถือว่าให้ส่ง
 ข้ามแดนได้ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นข้อความที่เขาต้องการความแน่นอนลงไปนะครับ
 ที่ท่านอาจบอกว่าการกฎหมายมีอยู่แล้วว่าส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ กระทบอยากจะทำอย่าง
 กฎหมายคือพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน มาตรา ๔ บอกว่า "แม้จะไม่มีสัญญา

ส่งบรรยายขามแค้นก็ ถ้ารัฐบาลสยามพิจารณาเห็นเป็นการสมควรก็อาจ" อาจจนครับ "ส่งบุคคลผู้ต้องหาให้ขามแค้นไค" นี้แหละครับ อนุสัญญาเขาไม่คงถาวร เพียงอาจ เท่านั้น เขามอบว่าถ้ากรณีเกิดขึ้นตามอนุสัญญาที่เขาเขียนไว้แล้วละก็ให้เป็นหน้าที่ ถ้า เขาขอมาก็ให้ส่งเลย แล้วเขามอบไว้เลย เขามอบว่าถ้าหากกฎหมายภายในประเทศ ไม่คุ้มครองถึงในกรณีนี้ก็ให้ถือว่าคุ้มครองให้ส่งขามแค้นไค เพราะฉะนั้นก็อยู่ที่สภานิติบัญญัติ แห่งชาติที่เห็นแหละครับว่าจะเอาอย่างไร เราจะปฏิบัติตามพันธกรณีที่เราไปผูกพันกับเขา ไว้แล้วหรือไม่ ขอบพระคุณครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : ตามคำแถลงของท่านประธานคณะกรรมการ มาธิการก็ตรงแล้วครับ แม้ไม่ออก เราก็ต้องส่ง ผูกพันตามอนุสัญญาไม่มีปัญหาอะไรเลย ที่จะไม่ส่งครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานครับ หลังจากที่ได้ฟังท่าน- ประธานคณะกรรมการมาธิการชี้แจงแล้ว กระผมก็เลยเปลี่ยนความเห็น ว่ามาตรา ๑๑๓ นี้ไม่ควรจะมีอยู่แล้ว เพราะเหตุว่าการเขียนไว้แบบนี้ไม่ได้บังคับรัฐบาลไทยว่าจะ ต้องส่งขามแค้น เพียงแต่ถ้าจะส่งก็ให้ส่งไคเท่านั้น ในเมื่อพระราชบัญญัติ ส่งขามแค้นให้อำนาจรัฐบาลไทยที่จะส่งไปได้ แล้วอนุสัญญาก็ผูกพันกันอยู่แล้ว กระผมเห็นว่าไม่ควรจะเขียนเอาไว้ ถ้าเจตนาของคณะกรรมการมาธิการต้องการจะเขียน เพื่อเป็นการบังคับรัฐบาลไทยก็ยังไม่สมควรอย่างยิ่งเลยที่เราจะเอาชิปไทยของเรา ไปอยู่ภายใต้ความต้องการของต่างประเทศ ขอบพระคุณครับ

ณปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ ทอดเคอรอคูล โปรคสรูปสั้น ๆ นะครับ

นายอคุต วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ ทุกครั้งกระผม พุคะรู้สึกวาทานประธานห่วงเรื่องเวลา แต่ถาคณเอนพคยาวออยางไรทานประธานก็ ไมห่วง ขอประทวนนคคหนอยครบ ในประเด็นที่พูดกันนี้ทางคณะกรรมการมาธิการบอกว เราจะต้องปฏิบัติตามอนุสัญญา เราปฏิบัติตาม ถ้าเราไม่มีกฎหมายส่งบรรยาย

ข้ามแดนอยู่ เราคงเขียน แต่เรามีอยู่แล้วแล้ว ๒. เราได้เป็นภาคีสัญญาแล้ว ในกฎหมายส่งผู้ร้ายข้ามแดน เขียนระบุไว้แล้ว เมื่อเราเป็นภาคีสัญญาเราก็ปฏิบัติตาม ไม่มีความจำเป็นแก่กรณีใดครับที่จะเขียนมาตรา ๑๑ ทวิไว้

นายแสง พุทธสติกัย : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีข้อสงสัยตามที่ประธานคณะกรรมการได้แถลงเมื่อก่อนว่า ความผิดที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นเป็นความผิดที่ระบุไว้ในที่ต่าง ๆ กัน แต่กระผมรู้สึกว่าการที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นตามที่ศาลเคยพิจารณาว่าเราคงอาศัยหลัก ๔ ประการ คือ ๑. สัญชาติของจำเลย ๒. ความผิดที่กล่าวหาว่าอยู่ในประเภทที่จะส่งข้ามแดนได้ กระผมไม่แน่ใจว่าความผิดที่อยู่ในประเภทที่จะส่งข้ามแดนได้นั้นบัญญัติไว้ในที่ใดบ้าง — ๓. ความผิดนั้นมีลักษณะทางการเมือง หรือว่าการขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเพื่อไปลงโทษนั้นลักษณะความผิดเป็นอย่างอื่น อันมีลักษณะทางการเมืองซึ่งเป็นการต้องห้าม หรือ ๔. การที่ศาลจะใช้ดุลพินิจเพราะเหตุพยานหลักฐานที่จะส่งข้ามแดนนั้นไม่พอที่จะลงโทษจำเลยได้ก็ไม่ส่ง อันนี้กระผมจึงมีข้อสงสัยว่า ความผิดที่กล่าวหาว่าไม่อยู่ในลักษณะประเภทที่จะส่งข้ามแดนได้หรือว่าความผิดที่จะส่งข้ามแดนได้นั้นบัญญัติไว้ในที่ใดบ้าง กระผมใครขอทราบจากท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายประทีป ชุมวิฑณะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ หลักเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเมื่อก่อนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอ้างมาตรา ๔ นั้นเป็นกรณีที่ว่าแม้จะไม่มีสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน แต่ความจริงแล้วก่อนจะถึงมาตรา ๔ มีมาตรา ๓ ก่อนว่า "พระราชบัญญัติว่าโดยไปบังคับแก่บรรดาการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในกรุงสยามเท่าที่ไม่แย้งกับข้อความในสนธิสัญญา อสนธิสัญญา หรือความตกลงกับรัฐบาลต่างประเทศ หรือในการประกาศหรือระงับระงับของโครงการที่ให้ออกเกี่ยวกับหนังสือสัญญา อสนธิสัญญา และความตกลงนั้น ๆ " เพราะฉะนั้นแม้ได้ ๒ กรณี กรณีตามมาตรา ๓ นี้มีสัญญาระหว่างกัน มาตรา ๔ ไม่มีสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกัน ถ้าไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันนั้นก็เป็นการผิดของ

ประเทศเราที่จะส่งก็ได้ไม่ส่งก็ได้ เพียงแต่เราขอให้โทษตามกฎหมายไทยนี้จำกัด
 ไม่น้อยกว่า ๑ ปีก็แล้วกัน ส่วนมาตรา ๓ ไม่ใช่ออย่างนั้น เป็นเรื่องที่จะต้องปฏิบัติ
 ความหนังสือสัญญา อนุสัญญาหรือความตกลงกับรัฐบาลต่างประเทศ และตัวอย่างที่เรา
 ทำสัญญากับต่างประเทศนั้นก็มีที่ทำกับอังกฤษ สหรัฐอเมริกาและเบลเยียม ซึ่งสัญญา
 เหล่านั้นทำมาเกือบว่าโบราณเต็มที ทำกันตั้งแต่ครั้งรัตนโกสินทร์ศก ๑๒๕ ก็มี เพราะ
 ฉะนั้นท่านจะสันนิษฐานได้เองที่เกี่ยวกับในสัญญาเหล่านั้นยอมไม่กล่าวถึงการกระทำผิด
 คอการ เคนอากาศแน่นอน ถ้ากระผมจะอ่านรายละเอียดความ ข้าราชการความผิด
 อะไรบางที่โทษร้ายชามแค้นก็จะยืดยาวเกินไป คือในแต่ละสัญญาไม่มีถึง ๓๐ กว่าข้อ
 ในสัญญาทั้ง ๓ ฉบับนี้ไม่ครอบคลุมถึงความผิด ตามร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด
 บางประการ คอการ เคนอากาศ หรือส่วนที่เด็ด ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องก็เพียงเล็กน้อย
 เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นก็จะเกิดปัญหาขึ้นว่าในระหว่างเรากับประเทศที่เรามีสัญญา
 คอการ เคนอากาศ ข้าราชการความผิดไว้ชัดเจนแล้วว่าความผิดอะไรบาง ที่เราจะส่งร้าย
 ชามแค้น และก็แน่นอนความผิดตามร่างพระราชบัญญัติที่เรากำลังพิจารณากันอยู่นี้ ไม่
 เกี่ยวอะไรกับ ก็กลายเป็นว่าระหว่างเรากับประเทศที่มีสัญญาคอการ เคนอากาศความผิดอย่างนี้ไม่
 ส่ง ส่วนกับประเทศที่ไม่มีสัญญาระหว่างกันเป็นคู่กรณีของเราที่จะส่งก็ได้ไม่ส่งก็ได้
 เพราะในส่วนที่เรากับประเทศอื่นมีสัญญาคอการ เคนอากาศแล้วนั้น ระบบประเภทความผิดไว้ชัด
 แล้ว ก็จะเกิดข้อข้องใจอย่างนี้ คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าควร เติมนำไปตามอนุสัญญา
 ให้ครอบคลุมเสียให้หมด เพื่อจะได้ตัดปัญหาสิ้นสงสัยกันเลย และที่ท่านสมาชิกท่านหนึ่ง
 สงสัยว่าจะต้องไปพิจารณาเกี่ยวกับสัญญาหรือความผิดเกี่ยวกับการเมืองหรือไม่ ขอ
 นี้เมื่อเวลาศาลจะพิจารณาว่าโทษหรือไม่ส่งก็ยอมต้องหวนไปดูพระราชบัญญัติการส่ง
 ร้ายชามแค้น พุทธศักราช ๒๔๖๒ นี้อยู่ ซึ่งก็มีระบุหลักเกณฑ์อะไรไว้รวมทั้งเรื่อง
 สัญชาติหรือ เรื่องความผิดเกี่ยวกับการ เมืองอะไรนี้ เวลาจะใช้ก็ต้องหันมาใช้
 พระราชบัญญัติส่งร้ายชามแค้น ดังมาตรา ๑๑ หัวที่คณะกรรมาธิการ เติมนี้ กับบอกว่า
 ให้ถือเป็นความผิดที่จะส่งร้ายชามแค้นได้ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งร้ายชามแค้น พุทธศักราช

ก็เปรียบเหมือนกับว่าเอาความผิดเหล่านั้นไปถวายพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน
พุทธศักราช ๒๔๙๒ เท่านั้นเอง ขอขอบคุณครับ

นายอัคร วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่า
ท่านกรรมาธิการที่ชี้แจงเมื่อเกี่ยวกับมาตรา ๓ ส่วนพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน
พุทธศักราช ๒๔๙๒ นั้นขอประทานอภัย กระผมคิดว่าท่านเข้าใจผิด ท่านไปอ้างถึงว่า
อนุสัญญาซึ่งเราทำกับต่างประเทศของอังกฤษของอะโรนินเกาแก และกับประเภทของ
ความผิดระบุไว้ก็ไม่คลุมถึงเรื่องของความผิดเกี่ยวกับการบิน ก็อนุสัญญาเหล่านั้น
ถ้าเรามีกับเขาก็บังคับระหว่างประเทศเขาก็กับเรา คือประเทศ ก. กับประเทศ
เรา แต่ว่าเวลานี้เราเป็นภาคีของอนุสัญญากรุงเฮกและกรุงมอนทรีออล แล้วเราก็
ปฏิบัติตามนั้นก็ใช้ตามมาตรา ๓ ตรงเลยครับ เพราะฉะนั้นขอความในอนุสัญญาดำมี
ระบุว่าความผิดเกี่ยวกับการเดินอากาศเป็นอย่างนั้น ๆ ก็เป็นความผิดที่จะใช้
พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดนนี้ได้ แม้ว่าจะไม่ได้ทำสัญญาดังกล่าวเราไม่เป็นภาคี
ก็ยังใช้ได้ตามมาตรา ๔ กระผมคิดว่าที่ท่านชี้แจงมานั้นท่านเข้าใจสาระสำคัญหรือ
ท่านชี้แจงมาในลักษณะซึ่งทำให้เข้าใจผิดเกี่ยวกับความเข้าใจของท่านในมาตรา ๓
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมคิดว่าเราได้ฟัง
เหตุผลพอที่จะลงมติได้แล้วครับ ผมใคร่ขอติจากที่ประชุมที่ว่าสมควรจะให้ลง
ตามร่างเดิมของรัฐบาลหรือแก้ไขเพิ่มเติมตามคณะกรรมการ

(นายसानนท์ สายสว่าง ไต่ถามและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : โน้ตข้อความร่างเดิมของรัฐบาลครับ
หมายความว่าคณะกรรมการเพิ่มมาตรา ๑๑ ทวิขึ้นมา ที่ประชุมจะพิจารณาให้เพิ่ม
ตามคณะกรรมการหรือไม่ ตามร่างเดิมของรัฐบาลไม่มีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอขอบคุณครับ

ถ้าอย่างนั้นเพื่อจะให้แน่ชัดกันครับว่าเห็นควรที่จะเพิ่มคำที่คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มหรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นควรเพิ่มตามคณะกรรมการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่
เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประมุข
ลงมติให้คัดออก ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข

นายอัคร วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ เกี่ยวกับ
มาตรา ๑๓ นี้ คณะกรรมาธิการได้ตั้งคำถามว่า "ในรัฐโค" ซึ่งเป็นข้อความที่อยู่ใน
บรรทัดแรกออก แล้วในขณะเดียวกันก็ได้ตั้งข้อความ "ในราชอาณาจักร" ใน
มาตรา ๑๔ ออก กระผมขออนุญาตกล่าวถึงมาตราที่ยังไม่ได้พิจารณา เพราะเหตุว่า
หัวพันกัน ในขณะเดียวกันในมาตรา ๑๕ คงคำว่า "ในราชอาณาจักร" ไว้ในบรรทัด
แรก กระผมเห็นว่าควรที่ใส่คำว่า "ในรัฐโค" ในมาตรา ๑๓ ที่คณะกรรมการ
ตัดไปนั้น น่าจะใส่คำว่า "ในราชอาณาจักร" ในมาตรา ๑๔ กันที่จะเป็นเช่นนั้น
แต่ในมาตรา ๑๕ ที่คณะกรรมการยังคงไว้ กระผมเข้าใจว่าท่านคงประสงค์ที่จะ
ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่าง เพราะเหตุว่ามีข้อความในบรรทัดที่ ๓ ระบุถึงประเทศ
ที่อากาศยานนั้นจดทะเบียน ท่านจึงคงไว้ กระผมเข้าใจว่านั่นคือเหตุผล แต่อย่างไร
ก็ตามความในมาตรา ๑๓ ก็ตาม มาตรา ๑๔ ก็ตาม และมาตรา ๑๕ ก็ตาม ถ้าเรา
จะใส่คำว่า "ในราชอาณาจักร" ไว้ กระผมเห็นว่าอาจจะเป็นประโยชน์ให้เห็นชัด
ว่า ถ้าเครื่องบินนั้นมาลงในประเทศไทยเราละก็จะคงไม่ทำการกักกันตัวตามมาตรา
๑๓ หรือจะคงไม่ทำอะไรอะไรหรือให้ทำอะไรตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕

เพราะฉะนั้นถ้าหากจะคงคำว่า "ในราชอาณาจักร" ไว้ น่าจะเป็นการดี แต่กระผม เห็นด้วยกับคำว่า "ในรัฐใด" ที่คณะกรรมการการค้าออกนั้น เพราะว่าคำนั้นไม่เหมาะสมเหมือนจะเป็นการเอาข้อความในอนุสัญญามาใช้ไว้ น่าจะใช้คำว่า "ในราชอาณาจักร" กระผมจึงใคร่ขอประทานเสนอว่า ในมาตรา ๑๓ น่าจะมีคำว่า "ในราชอาณาจักร" เช่นเดียวกับที่เขียนไว้ในมาตรา ๑๕ ซึ่งคณะกรรมการการค้าได้ตัด

นายทนศิริ สุภมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ที่คณะกรรมการตัดคำว่า "ในราชอาณาจักร" ในมาตรา ๑๔ ออกนั้น ก็เนื่องจากเห็นว่าความผูกพันในเรื่องเกี่ยวกับการควบคุมตัวนั้นจะเป็นประโยชน์แก่นักบินของเรา ซึ่งบินไปต่างประเทศด้วย ไม่ควรที่จะมาเขียนเฉพาะให้จำกัดว่าเป็นกรณีที่อากาศยานต่างประเทศมาลงในประเทศไทยเรา ๒ มาตรานี้ก็เกี่ยวพันกัน อย่างใกล้ชิดอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวมาแล้ว ด้วยเหตุนี้เองคณะกรรมการจึงได้ตัดข้อความข้อนี้ออกเพื่อจะให้ทั้ง ๒ มาตรานี้เป็นแนวทางให้แก่ควบคุมอากาศยานของไทยเราซึ่งเดินทางไปในต่างประเทศด้วย ให้ใช้หลักอย่างเดียวกัน ผู้ควบคุมอากาศยานต่างประเทศที่เข้ามาในเมืองไทยก็อย่างนี้ มีอำนาจควบคุมแค่นั้นอะไรต่ออะไรก็ปรับเรือหรือว่าผู้ควบคุมอากาศยานไทยซึ่งบินไปในประเทศ ก็มีอำนาจอย่างเดียวกัน เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงเห็นว่า ๒ มาตรานี้ก็ควรจะกล่าวเป็นคำลอย ๆ ไว้เฉย ๆ ให้เป็นข้อยกเว้นหรือว่าเป็นการให้อำนาจแก่ผู้ควบคุมอากาศยานทั้งของไทยและของต่างประเทศ ขอขอบคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ การตัดความในมาตรา ๑๓ ก็เห็นจะถูกแล้ว เพราะเหตุที่ว่ามาตรา ๑๓ นั้นมีกรณีซึ่งอาจใช้กับนักบินของไทยที่ไปลงในต่างประเทศได้เช่นในกรณี (๒) เก็บ สำหรับ (๑) และ (๑) ทั่วไปนั้น เป็นกรณีซึ่งไม่อาจจะใช้กับนักบินไทยที่ไปลงต่างประเทศได้ เพราะในต่างประเทศนั้นจะไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายนี้ เพราะเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายนี้คือ เจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีของไทยเป็นผู้แต่งตั้ง รัฐมนตรีของไทยยอม

ไม่สามารถที่จะไปตั้งเจ้าหน้าที่ในต่างประเทศได้ แต่ในกรณีมาตรา ๑๓ นั้นก็ยัง
สามารถที่จะใช้ (๒) กรณีที่เขาตกลงกันเองได้ เดิมมาตรา ๑๓ ของร่างรัฐบาล
จึงเขียนไว้ว่า "เมื่ออากาศยานลงสู่พื้นในรัฐใด" ไม่ได้จำกัดอยู่แต่เฉพาะในประเทศไทย
ไทย แต่เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าคำว่า "ในรัฐใด" นั้นไม่เพราะ จะทิ้งไว้
ลอย ๆ กระผมก็คิดว่าไม่น่าจะขัดข้อง แต่ถ้าไม่ตัด "ในราชอาณาจักร" ของ
มาตรา ๑๔ ออกนั้นเห็นจะไปไม่ได้ เพราะเหตุว่าในกรณีมาตรา ๑๔ นั้นจะใช้แต่
เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น กรณีมาตรา ๑๓ กับมาตรา ๑๔ นี้ต่างกันอย่างนี้ ขอบ
พระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะ
อภิปรายอีกหรือไม่ ขุณกุลจะยื่นความเห็นอย่างเดิมหรือจะเห็นด้วยกับคณะกรรมการ
พิจารณารับ

นายอตุล วิเชียรเจริญ : สำหรับมาตรา ๑๓ นั้น กระผมไม่
คิดใจมากนัก แต่มตรา ๑๔ เป็นเรื่องซึ่งคณะกรรมการท่านที่แจ้งไป กระผม
ไม่เห็นด้วย เห็นว่าน่าที่จะใส่ไว้ แล้วก็เหตุผลเสริมที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติเมื่อคืน
โลกลาวไปแล้ว สำหรับมาตรา ๑๓ กระผมไม่คิดใจเท่าไรครับ เพราะว่า เป็นคำที่
อาจจะนำมาจากอนุสัญญามาได้ไหม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะมีท่านผู้ใดมี
ความเห็นขัดแย้งกับการแก้ไขของคณะกรรมการหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นขัดแย้ง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มี ก็เป็น
อันว่าที่ประชุมนี้เห็นด้วยกับคณะกรรมการ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการ
ต่อไปครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เดิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข

LIART

นายอตุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานครับ กระผมคิดว่ามาตรา ๑๔ นี้ ควรจะมีคำว่า "ในราชอาณาจักร" ตามร่างเดิมของรัฐบาล ข้อความก็จะตรงกันกับมาตรา ๑๕ ทั้งทางคณะกรรมการก็คงไว้เช่นเดียวกัน และก็ไม่มีเหตุผลแต่อย่างใดที่จะไปตัดออก กระผมคิดว่าจะทำให้ชัดเจนและก็รู้ว่าเราจะทำอะไร—กรณีอย่างใดก็ตามที่จะไปตัดออกครับ

นายกนต์ธีร์ ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คณะกรรมการเห็นว่ามาตรา ๑๔ นี้ก็อย่างเดียวกับมาตรา ๑๓ คือเป็นการมอบอำนาจให้แก่ผู้ควบคุมอากาศยานว่าจะทำอะไรได้บ้าง ซึ่งต่างกับกรณีมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕ นี้เครื่องบินมาลงแล้ว เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๕ จึงจำเป็นจะต้องมีบอกว่า "ในราชอาณาจักร" แต่มาตรา ๑๔ นี้ก็ควรจะตามมาตรา ๑๓ เป็นการบัญญัติกว้าง ๆ สบาย ๆ เอาไว้บอกว่าอำนาจของผู้ควบคุมอากาศยานแค่ไหนเพียงใด ผู้ควบคุมอากาศยานของไทยและก็ของต่างประเทศ คณะกรรมการจึงเห็นว่ามาตรา ๑๓ กับมาตรา ๑๔ นี้ควรจะไปด้วยกัน

นายอตุล วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ อันที่จริงความหมายของมาตรา ๑๔ นี้ในตัวของมันเองจำกัดอยู่แคเฉพาะในราชอาณาจักรไทยเท่านั้น จะเป็นกรณีนอกราชอาณาจักรมิได้ จะพูดถึงว่านักบินไทยซึ่งไปบินอยู่ต่างประเทศอาจจะทำอย่างนั้น ๆ เราไปออกกฎหมายบังคับรัฐต่างประเทศให้เขาทำอะไรได้อย่างไร รัฐต่างประเทศ เขาจะทำได้เช่นเดียวกับเราก็คงมีกฎหมายของเขารับรอง เพราะฉะนั้นเหตุผลที่ว่าเพื่อจะให้นักบินไทยนำคนไปส่งในต่างประเทศได้นั้นไม่ใช่ครับ ไปบังคับไม่ได้ เมื่อไม่ได้เช่นนี้แล้วความในมาตรา ๑๔ ที่จะใช้ในเมืองไทย ถ้ามีคำว่า "ในราชอาณาจักร" นั้นอ่านแล้วชัดเจนกว่าตั้งเอาไว้แล้วผู้ซึ่งไม่พิจารณาให้ถี่ถ้วนจะเข้าใจสอ ๆ ความจริงถ้าจะตัดออกก็ยังคงต้องสันนิษฐานว่ามาตรา ๑๔ นั้นพึงใช้เฉพาะในเมืองไทย บังคับได้แต่ในเมืองไทยเท่านั้น เมื่อบังคับได้แต่ในเมืองไทยแล้วเราใส่ไว้เสียเลยก็ไม่เสียหายอะไร ตาม

ร่างเดิมของรัฐบาลนั้นน่าจะดีอยู่แล้วชัดเจนกว่า ถ้าไปตัดออกความสับสนจะเกิดขึ้น และที่คณะกรรมการเข้าใจว่าจะใช้มาตรา ๑๕ ไปบังคับกรณีในต่างประเทศเกี่ยวกับนักบินไทยนั้น กระทบคิดว่าอาจจะเข้าใจเกินกว่าที่ความเป็นจริงจะเป็นไปได้ครับ

นายแสวง พุทธิพิทย : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้ฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกที่วาทะจะคงไว้ซึ่งคำว่า "ในราชอาณาจักร" ในมาตรา ๑๕ นี้ ก็คือกระผมจะขอลงมาถึงมาตรา ๑๕ ทวิที่คณะกรรมการได้เพิ่มขึ้นมา ก็ทำให้สงสัยคำว่า "ในราชอาณาจักร" นี้ก็ว่าจะต้องคงไว้ เพราะว่าตามมาตรา ๑๕ ทวิ กระผมขอลงเลยไปเพราะเกี่ยวโยงถึงกันไว้คำว่า "ถ้าเป็นกรณีที่ต้องทำการสอบสวนเพื่อดำเนินคดี ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจส่งบุคคลดังกล่าวและพยานหลักฐานถ้าหากมีแก่พนักงานสอบสวนโดยมีชักช้า ถ้าการสอบสวนเบื้องต้น ปรากฏว่าเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินคดีได้ในราชอาณาจักร" อันนี้ใช้คำว่า "ราชอาณาจักร" - เหมือนกัน คือเกี่ยวโยงถึงมาตรา ๑๕ ทวิบรรทัดแรกบัญญัติว่า "เมื่อได้รับบุคคลดังกล่าวในมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ไว้" และในวรรคสองก็ใช้คำว่า "ในราชอาณาจักร" แสดงว่าความผิดที่เกิดตามมาตรา ๑๕ นั้นจะต้องเป็นความผิดที่ลงสู่พื้นดินในราชอาณาจักร กระทบคิดว่ามาตรา ๑๕ ควรจะต้องใช้คำว่า "ในราชอาณาจักร" ตามที่ท่านสมาชิกได้เสนอเมื่อกี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ : มีท่านสมาชิกผู้หนึ่งจะอภิปรายอีกหรือไม่ครับ ผมอยากจะเรียนถามคณะกรรมการในเมื่อสมาชิกหลายท่านเห็นว่าน่าจะคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล แต่หากว่าความเห็นนั้นไม่เป็นการชดถ่วงจะยินยอมได้ จะได้ไม่ตกลงมติ จะได้ดำเนินการต่อไป ขอความเห็นทางคณะกรรมการ

นายกนกชัย ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ คือว่าเหตุผลที่คณะกรรมการตัดความข้อนี้ออกก็อย่างที่กระผมได้กล่าวมาแล้ว กระผมก็ไม่อยากจะกล่าวซ้ำอีก เป็นการบอกให้นักบินของเราว่าหากมี

เรื่องขึ้น เขามีอำนาจอย่างไรบ้าง ถ้าหากเราไปเขียนว่า เครื่องบินตกลงมาลงในราชอาณาจักรแล้ว ละกันกับบินของเรา ก็ไม่รู้ว่าเขาบินไปต่างประเทศแล้ว เขาจะมีอำนาจอะไรบ้าง อำนาจนักคืออำนาจที่จะควบคุมตัวของผู้ที่กระทำผิด ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้เห็นว่าเรื่องนี้เขาเฉพาะกรณีเครื่องบินในต่างประเทศที่ตกลงในเมืองไทย และส่วนที่อำนาจของผู้ควบคุมอากาศยานไทยไปในประเทศนั้น เราก็ปล่อยให้โดยที่ควบคุมอากาศยานนั้นก็ไม่ทราบว่าจะไปทำการควบคุมในอากาศยานใดหรือไม่ ซึ่งก็เป็นความในมาตรา ๑๔ นี้ ถ้าหากว่าที่ประชุมเห็นว่าควรจะทำกฏการใช้บังคับของมาตรา ๑๔ นี้ลงไปให้เหลือเพียงเฉพาะอากาศยานที่ตกลงในราชอาณาจักร คณะกรรมาธิการก็ไม่มีอะไรที่จะขัดข้อง ก็แล้วแต่เถอะครับ แต่คณะกรรมาธิการยังเห็นว่ามาตรา ๑๔ นี้ควรที่จะให้เป็น ๒ ฝ่าย ให้อำนาจแก่ผู้ควบคุมอากาศยานต่างประเทศที่ตกลงในเมืองไทยที่จะควบคุมตัวผู้กระทำผิด หรือว่าให้ผู้ควบคุมอากาศยานของไทยที่จะไปในประเทศด้วยกัน เขามีอำนาจที่จะควบคุมตัวได้ แต่ว่าเมื่อไปลงแล้วจะส่งให้เขารับหรือไม่รับนั้นอีกเรื่องหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานครับ กระผมก็เห็นใจท่านกรรมาธิการอย่างมาก กระผมเห็นว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการอาจจะเข้าใจผิดนะครับ มาตรา ๑๔ นั้นกำหนดเงื่อนไขไว้ว่า ประการที่ ๑ เมื่ออากาศยานลงสู่พื้นให้อำนาจไว้สำหรับผู้ควบคุมอากาศยานว่าจะเอาบุคคลใดลงจากอากาศยานได้ จะเอาลงได้เพื่ออะไร ต้องเพื่อไปส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ที่นี้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจนั้นในต่างประเทศไม่มีครับ มีแต่เฉพาะในประเทศไทยเท่านั้น เพราะฉะนั้นในกรณีอย่างนั้นจะไปใช้ในเมืองนอกไม่ได้ จะไปส่งอย่างนั้นไม่ได้ จะมีได้เฉพาะในประเทศไทย นอกจากจะต้องแก้ก่อนนี้แล้ว กระผมเห็นว่าที่คณะกรรมาธิการไปตัดความตอนท้ายของร่างรัฐบาลที่ว่า "หรือซึ่งเป็นการฝ่าฝืนต่อระเบียบและวินัยที่กำหนดไว้สำหรับอากาศยานนั้น" โดยแก้เป็นว่า "ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนต่อระเบียบและวินัยในอากาศยานนั้น" กระผมก็เห็นว่าแก้แล้วความหมายจะผิดไป อันนี้ เขามุ่งหมายถึงแต่เฉพาะว่า

การฝ่าฝืนนั้นจะต้องเป็นการฝ่าฝืนระเบียบและวินัยที่กำหนดเอาไว้สำหรับอากาศยานนั้นเท่านั้น ไม่ใช่ระเบียบและวินัยทั่ว ๆ ไป อย่างเช่นข้าราชการขึ้นไปบนเครื่องบินก็มีวินัยของข้าราชการอยู่ การฝ่าฝืนวินัยของข้าราชการบนเครื่องบินนั้นไม่ได้เป็นการกระทำความผิดตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ว่าจะผิดอย่างไรก็ไปว่ากันอีกเรื่องหนึ่ง ถ้าหากว่าแกไปอย่างนั้นแล้วจะมีความหมายคลุมไปถึงความผิดวินัย ของข้าราชการหรือวินัยของทหารอะไรต่ออะไรต่าง ๆ ควย เพราะฉะนั้นร่างเดิมของรัฐบาลที่เขียนเอาไว้นั้นกระผมคิดว่าถูกต้องแล้ว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตอนนี้มีประเด็นเพิ่มขึ้นมาใหม่ครับ ท่านสมาชิกผู้หนึ่งก็เห็นวาระร่างแก้ไขในบรรทัดสุดท้ายของมาตรา ๑๔ ควรยื่นไว้ตามร่างเดิม เชิญคณะกรรมการชี้แจงครับ

นายกันตธีร์ ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ที่คณะกรรมการชี้แจงความที่ว่า "ที่กำหนดไว้สำหรับ" ออกนั้น แล้วเพิ่มคำว่า "ใน" ความจริงก็เหมือนกันครับ แต่เห็นว่าวินัยก็คือฝ่าฝืนระเบียบ และวินัยในอากาศยานนั้นรัดกุมยิ่งกว่า แล้วตอยคำก็ชัด แต่ถ้าจะกำหนดไว้ ใครจะเป็นคนกำหนดอะไรต่ออะไรอีกเรื่องราวก็จะมากมายไป เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงเห็นว่าตัดก็ได้ แต่ที่ประชุมนี้อยากจะให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล คณะกรรมการก็ไม่ขัดข้องจะเอาอย่างไรก็เอาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมคิดว่าเราได้ขอมติขอแก้การตกลงใจแล้วนะครับ ประเด็นสำคัญอยู่ที่บรรทัดที่ ๑ ส่วนประเด็นสุดท้ายนั้นก็ไม่มีปัญหา ผมคิดว่าผนวกไปก็เลย คงไม่คงแยกลงมติ ผมจะขอมติรวมไปเลยว่าในมาตรา ๑๔ นี้ควรคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาลหรือควรแก้ไขตามคณะกรรมการ ผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า

ควรแก้ไขตามคณะกรรมการวิชาการ ไปรศยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกยกมือ ๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุม
ลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ
ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข

นายอัคร วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมา
ธิการได้ไปเติมและแก้ไขในมาตราที่ ๒ แห่ง ในแห่งแรกตัดคำว่า "รัฐ" เปลี่ยน
เป็น "ประเทศ" ข้อนี้กระผมเห็นควย เห็นว่าเป็นการใส่ถ้อยคำที่กะทัดรัดกว่า แต่
ความที่เติมซึ่งเป็นบรรทัดที่ ๔ และที่ ๕ อ่านว่า "เว้นแต่ความผิดนั้นเป็นความผิดอัน
มีลักษณะทางการเมือง หรือความผิดที่อาศัยการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติหรือศาสนา
เป็นมูลฐาน ที่ได้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการเดินอากาศ" ในข้อนี้กระผมเห็นว่า
ไม่มีควมจำเป็นที่จะต้องนำมานบัญญัติเพิ่มเติมไว้ ด้ยเหตุผลประการสำคัญใหญ่ ๆ
๒ ประการ

ในประการแรก เจตนารมณ์ของมาตรานี้บอกว่าคุณควบคุมอากาศยานนั้น
จะส่งตัวบุคคลใดให้กับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้ แล้วการที่ใส่ถ้อยคำนี้หมายความว่า
ใหญ่ทั้งเป็นผู้ควบคุมอากาศยานเป็นผู้พิจารณา เห็นควยว่าที่จะส่งนั้นเป็นความผิดร้าย-
แรงตามกฎหมายอาญาของประเทศที่อากาศยานนั้นจดทะเบียน นี้เป็นเจตนารมณ์
เมื่อเจตนารมณ์เป็นเช่นนี้แล้วการที่จะไปเขียนเพิ่มเติมความใหม่ควบคุมอากาศยาน
ผู้ใดที่ผิดก็จริงว่า เว้นแต่ความผิดนั้นเป็นความผิดอันมีลักษณะทางการเมืองหรือ
ความผิดอันอาศัยเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติหรือศาสนาเป็นมูลฐาน ซึ่งไม่เกี่ยวกับความ
ปลอดภัยในการเดินอากาศยาน ถ้าเป็นอย่างนี้ละก็ไม่ต้องส่ง กระผมคิดว่าไม่ว่าจะ
ถูกต้องในการที่จะไปมอบให้ซึ่งควบคุมอากาศยานเป็นผู้วินิจฉัยว่าจะส่งหรือไม่ส่ง
โดยถือว่าเป็นความผิดทางการเมือง หรือความผิดที่อาศัยการเลือกปฏิบัติทางศาสนา

เชื้อชาติหรือเปลาณะครับ ถ้าให้เป็นผู้วินิจฉัยว่าเป็นความผิดตามกฎหมายอาญา ถ้า
เช่นนั้นแน่นอนละก็พอ นี่เป็นเหตุผลประการแรก

ในประการที่ ๒ ลักษณะของความผิดที่จะมาคู่ว่าเป็นความผิดทาง
การเมือง ซึ่งมาเคิมว่า "หรือความผิดที่อาศัยการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติหรือศาสนา
เป็นมูลฐาน" นี่เป็นเรื่องซึ่งถ้าหากว่าจะเขียนไว้ก็ควรจะเขียนไว้ในตอนหลังว่าควย
อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือของศาลไทยที่จะเป็นผู้พิจารณา และก็จะสั่งให้หรือ
ไม่ส่งหรือจะดำเนินการปล่อยก็แล้วแต่ เพราะฉะนั้นก็ไม่น่าที่จะนำมาใส่ไว้ใน
มาตรา ๑๕ นี้ และกระผมขอตั้งข้อสังเกตต่อไปอีกว่าถึงแม้จะนำมาใส่ไว้ในมาตรา
หลัง ซึ่งคณะกรรมการได้เติมไว้เป็นมาตรา ๑๕ ทว่านั้น กระผมคิดว่าไม่จำเป็น
แม้กระทั่งมารบรูไว้ว่าเป็นความผิดอันมีลักษณะเป็นทางการเบื้องต้น เพราะความผิด
เช่นนั้น ถ้าเป็นจริงเราก็สั่งให้ไม่ไ้ปล่อยแล้วตามกฎหมายส่งผู้ร้ายข้ามแดนของเรา
ก็ไม่จำเป็นต้องนำมาใส่ไว้

ในประการต่อไป กระผมมีความสงสัยเกี่ยวกับที่เขียนไว้ว่า "หรือ
ความผิดที่อาศัยการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติหรือศาสนาเป็นมูลฐาน ที่ไม่เกี่ยวกับ
ความปลอดภัยในการเดินอากาศ" ถ้าอันนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัย
ในการเดินอากาศแล้วก็เข้าตามกฎหมายนี้ ก็ไม่ใช่เป็นเรื่องที่จะต้องนำมากล่าว
เอาไว้อีก แต่ก็นำมาเขียนไว้ กระผมก็ใคร่จะเรียนถามคณะกรรมการว่าที่เขียน
ใส่ไว้เพราะเหตุว่าอนุสัญญาเขียนระบุไว้ในข้อใดอย่างนั้นหรือ ไม่เกี่ยวกับกับเรื่อง
ความผิดนั้นจะนำมาพูดไว้ทำไม อันนี้ใคร่ขอคำชี้แจงจากคณะกรรมการในความ
ผิดในลักษณะหลังซึ่งระบุไว้ สำหรับความเห็นในข้ออื่นกระผมได้เรียนแล้วว่า
ไม่เห็นสมควร ขอขอบคุณครับ

นายกันตธีร์ ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คณะกรรมการยินดีที่จะเรียนให้ทราบว่าที่เขียนนี้
คณะกรรมการไม่ได้อคิดมันขึ้นเองหรอกครับ ขอความต่าง ๆ ในร่างพระราชบัญญัติ

ฉบับนี้ตั้งแต่มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ นี้มาจากอนุสัญญา
กรุงโตเกียว อนุสัญญากรุงโตเกียวว่าด้วยการกระทำบางอย่างซึ่งกระทำในอวกาศยาน
เขากำหนดไว้ถึงอำนาจของผู้ควบคุมอากาศยานที่จะควบคุมตัวคนร้ายอะไรต่ออะไร—
อย่างไรได้นี้ก็รู้ ๆ กันอยู่แล้ว ที่นี้ในอนุสัญญากรุงโตเกียวข้อ ๒ เขาเขียนไว้เลยว่า
"ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญานี้จะไปผูกพันแก่รัฐหนึ่งรัฐใดที่จะองค์ำเนินการในเรื่อง
ที่เกี่ยวกับการกระทำผิดทางการเมืองหรือการกระทำผิดทางเชื้อชาติ การเลือก
ปฏิบัติ" อะไรต่ออะไร ที่นี้ความเข้าใจของคณะกรรมการถือว่ามาตรา ๑๕ ที่เรา
จะคงเขียนนี้ก็จริงอยู่อย่างที่ท่านสมาชิกว่าแหละครับ ก็ว่าถ้าหากเป็นความผิด
ทางการเมืองแล้ว หรือถ้าเลยไม่ถึงการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติแล้ว เราอาจจะ
ถือว่าเป็นความผิดทางการเมืองเราไม่รับได้ แต่ที่เรานึกว่าเราเขียนลงไปในนี้
ด้วยเพื่อจะนอกให้เกิดผู้ควบคุมอากาศยานของต่างประเทศก็หรือของไทยเราที่จะไป
ในต่างประเทศหรือของต่างประเทศที่จะมาเมืองไทย ถ้าหากว่าเป็นการกระทำผิด
อย่างร้ายแรง แต่ว่าเป็นการกระทำผิดทางการเมืองแล้ว ท่านไม่มีสิทธิ์ที่จะไปส่งตัว
ท่านจะเอาตัวมามอบให้แก่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเขาไม่ได้ คือไม่ปล่อยให้เขาเอามา
ให้เราแล้วเราปฏิเสธ เราบอกเขาเลยว่าถ้ากรณีอย่างนี้ละก็ท่านจะเอาตัวมามอบ
ให้เราไม่ได้ เราไม่เอาหรอก นี่แหละครับมีความแตกต่างกันอย่างนี้ แต่ว่าความ
ผูกพันตามอนุสัญญามีแน่นอน ขอให้ท่านไปดูอนุสัญญากรุงโตเกียวข้อ ๒ ครับ

นายอัคร วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระทบเห็นว่า
ไม่มีความจำเป็นที่จะคงเขียนเอาไว้ เพราะเหตุว่าถ้าเป็นความผิดในทางการเมือง
ตามพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นเราก็ไม่ส่งอยู่แล้ว ส่งไม่ได้อยู่แล้ว และก็
ความผิดที่อาศัยการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติหรือศาสนาเป็นมูลฐานนั้นก็เป็นสิ่งซึ่งไม่มี
ปัญหา ถ้ามีความไปแล้วเป็นเรื่องของความผิดทางการเมือง สมมุติว่าถ้าหากจำเป็น
จะใส่ กระทบยังเห็นว่าอาจจะมาใส่ในมาตรา ๑๕ หวี ที่คณะกรรมการโดยกว้าง
ขึ้น กระทบเห็นว่าการมีมาตรา ๑๕ หวี ที่คณะกรรมการเดิม ถ้าอย่างที่จะเพิ่ม

จริง ๆ ก็มาเดิมในมาตรา ๑๕ ทวิ ไม่น่าจะมาใส่ไว้ในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕ การที่จะพิจารณาว่าความผิดอะไรเป็นความผิดในทางการเมือง หรือเป็นการเลือกปฏิบัติ นั้นเป็นสิ่งที่ผู้ควบคุมอากาศยานจะต้องเป็นผู้วินิจฉัยตามความในมาตรา ๑๕ อันนั้นไม่ควรครับ การวินิจฉัยควรจะเป็นเรื่องของรัฐเจ้าของประเทศคือ ในกรณีของประเทศไทยเราน่าจะเป็นเช่นนั้น และอนุสัญญา ๒ ฉบับซึ่งเราถือว่ามีพันธะที่จะต้องปฏิบัติตามนั้นคืออนุสัญญาซึ่งเสนอมาเพื่อขอความเห็นชอบ กระผมเข้าใจว่าอนุสัญญากรุงโคเกียนั้นไม่ได้เข้ามาสู่ที่นี้ ถึงแม้ว่าเราจะได้อ้างถึงความเป็นมาแต่เดิมก็ตาม แต่ถึงแม้ว่าจะเอา เขามาก็ไม่ใช่ว่าเป็นสิ่งเสียหายถ้าหากว่าเป็นการสมควร กระผมก็เห็นชอบด้วย แต่ว่าไม่ควรจะมาอยู่ในมาตรา ๑๕ ขอขอบคุณครับ

นายประทีป ชูวงศ์ชนะ (กรรมาธิการ) ทานประธานที่เคารพ ทานสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมเกรงว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กล่าวเมื่อกี้จะทำ ความสับสนให้เล็กน้อยในคำว่า "ส่งตัว" กับ "ส่งมรยาชามแดน" ที่ท่านอภิปราย ทานพูดหลายครั้งราวกับว่ามาตรา ๑๕ นี้ เป็นเรื่องส่งมรยาชามแดน อันที่จริง ไม่ใช่ ผู้ควบคุมอากาศยานเขาเอาตัวคนที่เขาควบคุมไว้มาส่งให้กับเจ้าหน้าที่ของเรา แล้วเราจะดำเนินการต่อไปนั้น ไม่ใช่เฉพาะส่งมรยาชามแดนเราอาจจะต้อง พิจารณาคดีให้เขาด้วย ท่านจะสังเกตได้ว่ามาตรา ๑๕ นี้เป็นเหมือนกับภาคผนวก ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่านั้น ไม่ใช่ความผิดที่จะกระทำผิดที่กระทบกระเทือน การเดินอากาศโดยตรง เป็นความผิดตามกฎหมายอาญาอย่างอื่น ๆ ที่เผชิญหน้าใน อากาศยาน เป็นต้นว่ามีอะไรอื่นอย่างนี้ ซึ่งไม่ได้เกี่ยวกับจะเกิดอันตรายต่อความ ปลอดภัยของอากาศยานอะไรเลย อย่างนี้เขาส่งตัวไปกักขัง ที่นี้ที่เราบัญญัติยกเว้น ไว้เช่นนี้ก็อาศัยมูลฐานมาจากหลักสากลที่ถือกันอยู่ในปัจจุบันนี้ว่า การร่วมมือระหว่าง ประเทศในการปราบปรามอาชญากรรมนั้น เรายกเว้นไม่รับเรื่องความผิดอันมีลักษณะ ทางการเมืองหรือความผิดที่อาศัยการเลือกปฏิบัติในทางเชื้อชาติหรือศาสนาเป็นมูลฐาน ซึ่งแม้แต่พระราชบัญญัติส่งมรยาชามแดน พุทธศักราช ๒๔๗๒ ก็โดยยกเว้นไม่ส่ง

ผู้ร้ายข้ามแดน เมื่อการขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น แท้จริงเป็นไปเพื่อประสงค์จะเอา
 ตัวจำเลยไปลงโทษสำหรับความผิดอันมีลักษณะในทางการเมือง อันนี้เป็นเพียง
 ตัวอย่างเท่านั้นนะครับที่กระผมกราบเรียนชี้ให้เห็นว่ามีมูลฐานอย่างนั้น เพราะความ
 ร่วมมือในการปราบปรามอาชญากรรมกันในระหว่างประเทศอย่างนี้ เขายกเว้นความ
 ผิดที่มีลักษณะที่เกี่ยวกับการเมืองหรือการเลือกปฏิบัติในทางเชื้อชาติหรือศาสนาเท่านั้น
 กระผมไม่ได้หมายความว่า ๑๕ นี้เป็นเรื่องส่งผู้ร้ายข้ามแดน โปรดสังเกตตรงนี้ด้วย
 นะครับ เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๕ นี้ ก็เป็นเรื่องที่ว่าเมื่อเขาเอามาส่งให้เราเป็น
 ช่องทางให้เราปฏิเสธไม่รับตัวใด ก็แก่เรา ท่านทั้งหลายคงเห็นด้วยว่าเราจะเอา
 ตัวเขาไปพิพากษาทำไมในเมื่อเขาเอาตัวคนมาส่งให้เรา เนื่องจากกระทำผิดกฎหมาย
 บ้านเมืองที่มีลักษณะเป็นการเมือง เราก็ไม่อยากจะเอาตัวไปพิพากษา เพราะจะทำให้
 เกิดปัญหาเกิดความบาดหมางอะไรกันเปล่า ๆ เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๕ นี้ไม่ใช่เรื่องการ
 ส่งผู้ร้ายข้ามแดนโดยตรง แต่เป็นเรื่องที่ว่าเราปฏิเสธไม่รับตัวใด ตามธรรมชาติแล้ว
 ถ้าความผิดตามกฎหมายอาญาอย่างร้ายแรงของประเทศเขา เมื่อเขาอาจว่าอย่างนั้น
 เขามาส่งเราต้องรับ แต่เราจะปฏิเสธไม่รับได้ในเมื่อเราเห็นว่าความผิดนั้นเป็น
 ความผิดอันมีลักษณะทางการเมืองหรือความผิดที่อาศัยการเลือกปฏิบัติในทางเชื้อชาติ
 หรือศาสนาเป็นมูลฐาน ยกตัวอย่างเช่นถ้าประเทศที่อากาศยานนั้นจดทะเบียนไว้ เขา
 บัญญัติว่าความผิดฐานเป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐเป็นความผิดร้ายแรง ทั้งนี้โดยสารซึ่งมาใน
 อากาศยานนั้นเกิดผูกปลุกระดมก็ตีแจก เอกสารก็ตีโจมตีรัฐบาลยูงไทคนเกลียดชังรัฐบาล
 ซึ่งเขากฎหมายของเขาแล้วว่ากระทำตัวเป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐบาลเป็นความผิดอย่างร้าย
 แรง อย่างนี้เขามาส่งให้เรา เรามีสิทธิที่จะปฏิเสธไม่รับ เพราะว่า เป็นความผิด
 ทางการเมือง กระผมจึงขอเรียนยืนยันว่ามาตรา ๑๕ นี้ไม่ใช่เรื่องส่งผู้ร้ายข้ามแดน
 เป็นเรื่องที่ว่ากระทำความผิดทางอาญาอย่างอื่น ๆ ที่ร้ายแรงบนอากาศยานเขานำ
 ตัวมาส่งให้เรา นั่นมีกรณีไหนบ้างที่เราจะปฏิเสธไม่รับ ไม่ใช่ว่าเป็นเรื่องที่เราจะ
 ส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดน เพราะว่าเรารับไว้แล้วจะทำได้ ๒ ทาง

ทางหนึ่งก็คือส่งผู้รายชามแดน แต่อีกทางหนึ่งเราจะต้องรับพิจารณาคดีให้เข้าด้วย –
ขอบคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับ
ที่คณะกรรมการฯ มีความกังวลว่า ๖๕ เพียงแต่กระผมรู้สึกว่าจะเพิ่ม
ผิดที่ไม่น้อย เพราะเหตุว่าเมื่ออ่านความในมาตรา ๖๕ ตลอดแล้วจะเห็นว่าคนที่
วินิจฉัยว่าไม่มีการกระทำ ความผิดร้ายแรงตามกฎหมายอาญาหรือไม่ และความผิด
นั้นเป็นความผิดอันมีลักษณะทางการเมืองหรือไม่ คือตัวผู้ควบคุมอากาศยานเอง ถ้า
สมมติว่าเขาวินิจฉัยแล้วว่าไม่ใช่เป็นความผิดอันมีลักษณะทางการเมือง แล้วส่งตัวมา
เจ้าหน้าที่ของเราต้องรับ เพราะเราไม่ใช่เป็นคนที่อำนาจที่จะวินิจฉัย แต่ถ้าหากว่า
เปลี่ยนที่เสียหน่อย คือเอาเขาไว้เป็นวรรคสุดท้ายของมาตรา ๖๕ แล้วขึ้นต้นเป็น
ทำนองที่ว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะไม่รับตัวบุคคลที่ส่งไปตามวรรคหนึ่งก็ได้ ถ้าเห็น
ว่าความผิดนั้นเป็นความผิดอันมีลักษณะทางการเมือง" ถ้าเขียนอย่างนี้แล้วก็จะไปรับ
กับมาตรา ๖๕ ทวิ ซึ่งบอกว่า "เมื่อได้รับบุคคลดังกล่าว" ก็แปลว่าถ้าจะปฏิเสธก็
ปฏิเสธกันไปเสียก่อนจะเห็นอะไรก็ได้เจ้าหน้าที่เป็นคนนี้ความเห็น แล้วถ้ารับไว้ก็
ดำเนินการไปตามมาตรา ๖๕ ทวิต่อไป กระผมคิดว่าถ้าเขียนอย่างนี้ได้คง
จะสมความประสงค์ของคณะกรรมการฯ และก็คงจะส่งประสงค์ของท่านสมาชิกด้วย
กระผมไม่ทราบว่าคณะกรรมการฯ จะซักข้อหรือไม่ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอถาม
คณะกรรมการฯ เสียครั้งหนึ่งก่อน เพราะว่า เป็นทางออกอีกทางหนึ่งที่อาจจะได้
ข้อยุติที่เร็วขึ้นครับ

นายกันตธีร์ ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมการฯ) : ท่านประธาน
สภาที่เคารพเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ คณะกรรมการฯ ไม่ซักข้อที่จะย้ายไปอยู่ตรง
ไหนนะครับ แต่ถ้าย้ายขอเสนออย่างหนึ่งนะครับว่า ความที่เราเขียนเสนอมานี้
ไม่ใช่ว่าเราเจ้าของกันเองมีสิทธิที่จะปฏิเสธไม่รับ เรามอบไปเลยว่าคุณควบคุม

อากาศยานนั้นถ้าหากว่าเป็นกรณีความผิดทางการเมืองแล้วท่านไม่มีสิทธิที่จะควบคุมตัว มาส่งมอบให้เรานะ ถ้าหากว่าเขาเอามาให้เรา เรามองว่าเป็นความผิดทาง การเมืองเดียวกันทะเลาะกันอีก เขามองว่าไม่ใช่ความผิดทางการเมือง เราก็บอก ว่าเป็นความผิดทางการเมือง ถ้าหากเขาพิจารณาเห็นว่าการกระทำนั้นเป็นการ กระทำผิดทางการเมืองหรือการเลือกปฏิบัติหรืออะไรต่ออะไรที่เขาว่านั่นละก็เขาไม่มี สิทธิที่จะส่งมอบให้เราเอาตราบใดที่เรา คณะกรรมาธิการจึงได้เขียนเติม เข้าไปในที่นี้ครับ ไม่ใช่รอให้เขามาส่งก่อนแล้วเราปฏิเสธ เรามองเขาเสียเลย ว่าเป็นท่านไม่มีสิทธินะ ท่านมาส่งไม่ได้ ขอคุณครับ

นายอัคร วิเชียรเจริญ ท่านประธานที่เคารพ กระผมเข้าใจ ความหมายความแตกต่างระหว่างการส่งมอบตัวตามมาตรา ๑๕ นี้กับการส่งตัวผู้ร้าย ข้ามแดน กระผมเข้าใจเป็นอย่างดี ประเด็นที่กระผมยกในตอนแรก ที่ขอตั้งหน้าด้วย เหตุผลที่ว่ามาตรา ๑๕ เขียนถึงผู้ควบคุมอากาศยานว่าเป็นผู้ชักจูงพินิจท่านกรรมาธิการ ที่ท่านที่แจ้งมานั้นกระผมคิดว่าคงจะไม่ถูกนะครับ โปรดกรุณาอ่านด้วยคำว่า "เมื่ออากาศยานลงสู่พื้นในราชอาณาจักร ผู้ควบคุมอากาศยานอาจส่งตัวบุคคลใด ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าบุคคลนั้นได้กระทำความผิดใน อากาศยานซึ่งตน" คนในที่นี้คือผู้ควบคุมอากาศยานนะครับ "เห็นว่าเป็นความผิด ร้ายแรงตามที่กฎหมายอาญาของประเทศที่อากาศยานนั้นจดทะเบียน เว้นแต่ความผิด นั้นเป็นความผิดอันมีลักษณะทางการเมือง หรือความผิดที่อาศัยการเลือกปฏิบัติ" อย่างที่เติมมา กระผมเห็นว่ากรณีที่ให้ผู้ควบคุมอากาศยานชักจูงพินิจแบบนี้ไม่ถูก ถ้า จะให้ผู้ใดเป็นผู้ใดจะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อเขานำตัวมาส่งมอบ เราก็มี พินิจ เพราะเราถือว่าความผิดนี้เป็นความผิดซึ่งเราจะลงโทษในแผ่นดินเราได้ หรือ ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ เราก็ต้องรับ เมื่อรับแล้วก็มาทำการพิจารณาตาม มาตรา ๑๕ ทวี เพราะฉะนั้นถ้าอยากจะระงับความผิดดังกล่าวก็นำมาระงับไว้ใน มาตรา ๑๕ ทวี ที่ไปเขียนไว้ในมาตรา ๑๕ วรรคแรก เช่นนี้เป็นการไม่สอดคล้อง

รับกับถ้อยคำในเจตนาที่เขียนเอาไว้เป็นมาตรา ๑๕ ในร่างเดิม แต่ถ้าจะย้ายที่
เสียแล้วมาเขียนใหม่จะได้ความอย่างไรที่ระดมว่าทุกประการ และอาจจะถือว่าควม
อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอแนะว่าย้ายขึ้นมา เขียนในวรรคสุดท้ายแยกออกให้
เห็นมา เขียนเป็นขั้นตอนว่าเมื่อได้รับมาแล้ว ก็ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัย
ถ้าหากพิจารณาเห็นว่าควมผิดนั้นเป็นลักษณะ เป็นควมผิดทางการเมือง หรือควมผิดที่
เป็นการเลือกปฏิบัติโดยอาศัยเชื้อชาติหรือศาสนาเป็นมูลฐานก็ไม่รับ ซึ่งตรง แต่ว่าที่
มา เขียนบอกไว้จะเป็นท่านองบอดกล่าวให้ควมควมอากาศยานเป็นผู้วินิจฉัยนั้น ไม่ถูก-
ต้อง ขอพระคุณครับ

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะ

อภิปรายอีกหรือไม่ เชิญคุณसानนทครับ

นายसानนท สายสว่าง : ท่านประธานครับ โดยหลักทั่ว ๆ ไป

ของทั่วโลกถ้าควมผิดทางการเมืองเขาขอสิทธิ์ ประเทศที่เขาขอสิทธิ์นั้นต้องเป็น
ประเทศที่พิจารณาว่าจะให้เขาสิทธิ์หรือไม่ อันนี้เรายกเสียก่อนว่าถ้าการเมือง
เกออย่างมาขอให้มันนะ ไม่ถูกหลักสากลนี้ เรื่องเกี่ยวกับการเมืองอะไรอย่างนี้ครับ
ฉะนั้นเกี่ยวกับอันนี้ระดมว่าเราต้องการอย่างเดียวกันว่า เมื่อมีควมผิดในทางอาญา
ละก็ลงในราชอาณาจักรแล้วก็ควรจะมอบให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการสอบสวน เจตนาที่
เท่านั้น เพราะฉะนั้นที่ไปแทรกซ้อนนี้ระดมว่าก็มากไป ก็รู้แล้วบอกว่าเกออย่างมาส่ง
ให้มันนะ ก็เขาสิทธิ์การเมืองต้องให้เขาสิทธิจนตัวเองในศาลไทยว่าเป็นการเมือง
หรือไม่ อันนั้นเป็นหลักสากล แล้วเราวิปฤติเสียเสียก่อนก็ไม่ค่อยจะถูก เพราะฉะนั้น
ที่เขียนเอาไว้ ระดมก็ยังไม่ค่อยเห็นควมควมที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคิดมีชยก็
คอก เคอรอดุสทวงนั้นถูกต้องครับ แล้วเจ้าหน้าที่ควมควมอากาศยานเขาเป็นผู้วินิจฉัย
เป็นการวินิจฉัยว่าเป็นการเมืองหรือไม่ ลึกซึ้งละเอียดอ่อนนะครับ ลักษณะอย่างนี้
ก็เป็นลักษณะเปิดช่องให้คนกระทำควมผิดอาญาได้เพียงใควว่า จับอ้าวส่งไม่ได้นะ
ประเทศนี้ถ้าสิทธิ์การเมือง อ้าวไม่ได้ทำผิดอะไรในเครื่องนั้น เป็นเรื่องการเมือง

เขาก็ได้เถียงโต้ ฉะนั้นเป็นเรื่องโยนคำวินิจฉัยให้แก่วุฒิสภาที่จะดำเนินการนี้กว้างไป กระผมจึงเห็นว่าควรจะต้องตัดคำที่คณะกรรมการเดิมใน ๒ บรรทัด ออก ส่วนเมื่อตัดออกแล้วใครจะเสนอให้ไปไว้ที่ไหนอีก เรื่องหนึ่ง กระผมขอเสนอตัด ๒ บรรทัดที่คณะกรรมการเดิมตั้งแต่ " เว้นแต่..." จนกระทั่งถึง "ในการ เติบโตอากาศ" ออกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะอภิปรายอีกหรือไม่ เชิญคุณมีชัยครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานครับ กระผมมีความรู้สึกของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่ท่านนั่งลงไปเมื่อสักครู่นี้เสนอขอให้ตัดออกนั้น ถ้าตัดออกแล้วใครจะไปเสนอขอให้เพิ่มเติมเห็นจะไม่ได้ เพราะไม่มีใครแปรญัตติและสงวนเอาไว้ที่จะทำโลกคือขอตกลงกับคณะกรรมการว่าขอเปลี่ยนจากตรงนั้นไปเป็นวรรคสุดท้ายเสีย ถ้าหากว่าคณะกรรมการยอมก็ว่าจะทำได้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมอยากจะขอให้คณะกรรมการช่วยพิจารณา เพราะถ้าหากสามารถจะรวมขอมันให้ได้โดยยุติและเราก็จะผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ในวันนี้ คือสมาชิกเห็นว่าควรจะย้ายที่ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าทำได้ก็ควรจะเสนอว่าจะย้ายอย่างไร แต่ถ้ายืนยันว่าจะไม่ให้ย้ายจะไม่ให้ตัดก็ขอได้กรุณาชี้แจง เชิญครับ

นายประทีป ชุมวิริยะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คณะกรรมาธิการ ไม่ขัดข้องที่จะย้ายมาไว้เป็นวรรคสุดท้าย อย่างไรก็ตามที่สมาชิกเสนอ แต่ขอกราบเรียนแก้ตัวสักนิดว่า เหตุที่คณะกรรมการไม่เติมขอเข้าไว้ ก็เพราะว่าตามร่างเดิมนั้นมีว่า "ซึ่งคนเห็นว่าเป็นความผิดร้ายแรงตามกฎหมายอาญาของรัฐที่อากาศยานนั้นจดทะเบียน" คือผู้ควบคุมอากาศยานเข้ามีความเห็นแบบนี้ เท่านั้นเอง ส่วนอีก ๒ บรรทัดที่คณะกรรมการเดิมก็โดยที่คณะกรรมการคิดว่าคงจะตัดตอนกันได้ ไม่ต่อกัน คือตรงที่ "ตนเห็นว่า" นี้

ไปหยุดแค่จุกตะเบียง ส่วนที่เต็มนี้เป็นข้อความใหม่ทางตาก จึงเขียนติดต่อกันไป
 อย่างนี้ เมื่อท่านสมาชิกเห็นว่าอาจจะเคลือบคลุมทำให้เห็นว่าเป็นคุณพินิจของ
 ผู้ควบคุมอากาศยานทั้งหมด เพื่อให้ชัดเจนขึ้นจะย้ายอย่างที่คุณมีชัยท่านเสนอให้เติม
 ข้อความเล็กน้อยลงข้างหน้า แล้วย้ายมาเป็นวรรคสุดท้าย คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้อง
 ขอขอบคุณครับ

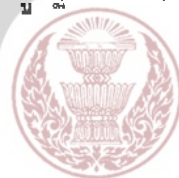
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่ขัดข้อง
 ผมอยากจะขอขอแก้ไขครับ ขอให้คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาแล้วเสนอขอแก้ไข
 แล้วก็นำให้สมาชิกฟังจะได้ผ่านไปโดยขาดกักรับความเห็นชอบ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมขอเสนอ
 แก้ไขไว้ผมขอเดิมนั้นนะครับ ขึ้นต้นเป็นวรรคสุดท้ายนะครับว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มี
 อำนาจจะไม่รับตัวบุคคลที่ส่งให้ตามวรรคหนึ่งก็ได้ ถ้าเห็นว่า..." แล้วก็เอาความ
 เดิมทั้งหมด ยกเว้นคำว่า "เว้นแต่" ออก ค่อยหาเข้าไป เมื่ออ่านแล้วจะได้เห็นว่า
 "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะไม่รับตัวบุคคลที่ส่งให้ตามวรรคหนึ่งก็ได้ ถ้าเห็นว่าความผิด
 นั้นเป็นความผิดอันมีลักษณะทางการเมือง หรือความผิดที่อาศัยการเลือกปฏิบัติทาง
 เชื้อชาติหรือศาสนาเป็นมูลฐาน ที่มีใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการเดินทาง"

นายถนอม ชูภมมงคล (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้องในการที่จะให้ข้อความในวรรคนี้มาเป็นวรรค
 สุดท้ายตามที่ท่านสมาชิกผู้มีชัยเสนอ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าเช่นนั้นขอให้
 คุณมีชัยอ่านอีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าเป็นข้อยุติแล้วนะครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะไม่รับตัวบุคคลที่ส่งให้
 ตามวรรคหนึ่งก็ได้ ถ้าเห็นว่าความผิดนั้นเป็นความผิดอันมีลักษณะทางการเมือง หรือ
 ความผิดที่อาศัยการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติหรือศาสนาเป็นมูลฐาน ที่มีใจเกี่ยวกับ
 ความปลอดภัยในการเดินทาง"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ : ไม่มี และโดย

เฉพาะในข้อที่แกจากคำว่า "รัฐ" เป็น "ประเทศ" ที่มีอยู่ ๒ แห่งก็เห็นควรจะรับ
ฉะนั้นผมถือว่าที่ประชุมนี้ผ่านข้อแก้ไขตามที่ได้แก้ไขในที่ประชุมนี้แล้ว ขอให้เลขาธิการ
รัฐสภาอ่านทวนมาตรา ๑๕ ที่แก้ไขและรับความเห็นชอบในที่ประชุมนี้อีกครั้งหนึ่ง เพื่อ
เป็นเร็คคอร์ด (Record) ไว้ครับ

ร้อยตรี พิเศษาน เอื้อฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๕ เมื่ออากาศยานลงสู่พื้นในราชอาณาจักร
ผู้ควบคุมอากาศยานอาจส่งตัวบุคคลใดให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้ เมื่อมีเหตุอันควร
เชื่อว่าบุคคลนั้นได้กระทำการในอากาศยาน ซึ่งตนเห็นว่าเป็นความผิดร้ายแรงตาม
กฎหมายอาญาของประเทศที่อากาศยานนั้นจดทะเบียน

ให้ผู้ควบคุมอากาศยานแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทราบโดยเร็วที่สุดเท่า
ที่จะทำได้และหากเป็นไปได้แจ้งก่อนอากาศยานลงสู่พื้น ถึงเจตนาและเหตุผลของ
การส่งตัวบุคคลดังกล่าว

ให้ผู้ควบคุมอากาศยานจัดหาพยานหลักฐานและข้อความต่าง ๆ ที่มีอยู่
โดยชอบตามกฎหมายของประเทศที่อากาศยานนั้นจดทะเบียน ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มี
อำนาจตามวรรคหนึ่ง

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะไม่รับตัวบุคคลที่ส่งให้ตามวรรคหนึ่งก็ได้ ในเมื่อ
เห็นว่าความผิดนั้นเป็นความผิดอันมีลักษณะทางการเมือง หรือความผิดที่อาศัยการ
เลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติหรือศาสนาเป็นมูลฐาน ที่มีได้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการ
เดินอากาศ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ดิฉัน ๒ คำครับ ความที่ว่า "เจ้าหน้าที่" ที่อ่านว่า "ที่มีอำนาจ" นั้น ที่ถูกนั้นเป็น "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" นะครับ ความตอนท้ายที่ว่า "ในเมื่อเห็นว่า" นั้น ที่กระผมเสนอไว้เป็นว่า "ถ้าเห็นว่า"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ให้เลขาธิการรัฐสภาแก้ไข แล้วอ่านอีกครั้งเฉพาะวรรคสุดท้ายครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะไม่รับตัวบุคคลที่ส่งให้ควบคุมคนหนึ่งก็ได้ ถ้าเห็นว่าความผิดนั้นเป็นความผิดอันมีลักษณะทางการเมือง หรือความผิดที่อาศัยการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติหรือศาสนาเป็นมูลฐาน ที่มีได้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการเดินอากาศ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ถือว่าผ่าน มาตรา ๑๕ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๕ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานครับ กระผมขอเสนอเพิ่มเติมเกี่ยวกับว่า ความในวรรคสองกับวรรคสามนี้ ถ้าจะเติมเป็น (๑) กับ (๒) ได้หรือไม่ครับ เพราะความในวรรคแรกอ่านแล้วยังไม่สิ้นสุด ถ้ามาทั้งคาง ๆ ไว้อย่างนี้แล้วรู้สึกว่าจะไม่สวย นั่นประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งก็คือความตอนท้ายของวรรคสองที่ว่า "และไม่มีกรขอให้ดำเนินการควบคุมหมายว่าควบคุมการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ก็ให้ปล่อยตัวไป" นั้น กระผมสงสัยว่าจะคงรอกันถึงเมื่อไรถึงจะปล่อยตัวไปได้ จะรอถึงเมื่อไรถึงจะรู้ว่า

ไม่มีการขอให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน จะมีระยะเวลาที่กำหนดไว้สักหน่อยจะไ้หรือไม่ ขอขอบคุณครับ

นายกันตธีร์ ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ คณะกรรมการไม่ขัดข้องที่จะให้เพิ่มตัวเลข (๑) (๒) เข้าไปในวรรคสอง วรรคสาม ความจริงก็ไม่ใช่วรรคสอง เป็นย่อหน้าที่ ๒ กับย่อหน้าที่ ๓ แต่ส่วนการที่ว่าจะให้กำหนดระยะเวลาเท่าไ้ไหน คณะกรรมการพิจารณาเหมือนกันแต่รู้สึกว่าการทำไม่ได้ เพราะเราไม่รู้ ถ้าอย่างนั้นเราไปกำหนดเวลาไ้ไม่ได้ คณะกรรมการจึงนึกว่าเรื่องนี้เราปล่อยให้ไปอย่างนี้ คือหมายความว่าถ้าหากประเทศเจ้าของสัญชาติของบุคคลที่กระทำผิดนั้นเขาติดตามเรื่องของเขา เขาจะขอรับขอมาทันที แต่ถ้าเขาไม่ไ้ขอมารอเราก็ปล่อยตัวเลย ถ้าหากเราเห็นว่าไม่ไ้เป็นความผิดตามกฎหมายของเรา หรืออะไรอะไร เราไ้ปล่อยไปไ้เลย ถ้าหากเขาขอมาทันที ก็ต้องดำเนินการตามวิธีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คำขอของสมาชิกที่ขอให้เพิ่ม (๑) หนาวรรคสอง กับ (๒) หนาวรรคสามนั้น ท่านกรรมาธิการไ้รับไ้แล้ว ก็จะมีการแก้ไขตามนั้น ส่วนในเรื่องระยะเวลานั้นคุณมีชัยจะติคใจอะไรอีกหรือไม่ เชิญคุณมีชัย

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ไม่ติคใจแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ติคใจนะครับ มีท่านผู้ใดจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ มาตรา ๑๕ ทวิตามที่คณะกรรมการไ้แก้ไข แล้วก็เพิ่ม (๑) (๒) ข้างหนาวรรคสองและวรรคสามนั้น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมนี้ผ่านมาตรา ๑๕ ทวิ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๕ ตรี คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานครับ กระผมขอเรียนถาม คณะกรรมาธิการว่าที่เดิมมาตรา ๑๕ ตรี เข้ามา เพื่อจะให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเป็น พนักงานสอบสวนไปในตัวอย่างนั้นหรือครับ

นายประทีป ชุมวิฑูระ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่เดิมนั้นไม่ได้นุ่งหมายจะให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทำตัวเป็น พนักงานสอบสวน คือให้ เป็นเพียงแต่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เท่านั้น คือในการรับตัว เขามานักทำหมายที่ เราจะ เรียกกันง่าย ๆ ว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจนั้นไปแนวว่ารัฐมนตรี ผู้รักษากราบทพระราชาบัญญัตินี้จะตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เท่านั้นเอง อาจจะตั้งกระทั่งเจ้าหน้าที่ทหารก็ได้ เป็นต้นว่าสนาบินของทหาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมอาจจะมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ท่าอากาศยานของทหารนั้นเป็น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายนี้ก็ได้ ทั้งนี้เพื่อที่จะไม่ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับมอบตัว เขาไปแล้วเกิดสงสัยขึ้นมาว่าคนมีอำนาจสักแค่ไหน มีอำนาจคุมตัวเขาไหม มีอำนาจคนตัวเขาไหม ถ้าขัดขึ้นต่อสตัวมีอำนาจจะทำอะไรได้บ้าง ก็จึงได้เพิ่มมาตรา ๑๕ ตรีขึ้น เพื่อจะให้เจ้าหน้าที่ผู้รับมอบตัวสบายใจว่า เขามีอำนาจอย่างเดียวกับตำรวจนั้นแหละ - ก็คือต้อง ไปดูจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ให้อำนาจว่า ตำรวจจับ เขามีอำนาจแค่ไหนบ้าง คือคุมตัวเชิญเขาไปหาพนักงานสอบสวน ถ้าเชิญไปก็ ๆ ไม้ไป ไม้ไปก็จับ คนตัวก็ได้ ถ้าขัดขึ้นขัดขวางอะไรก็ใช้วิธีการที่จำเป็นตามความเหมาะสมแก่พฤติการณ์ ถ้าต่อสู้เป็นการต่อสู้เจ้าหน้าที่อะไร เช่นนี้ ตามตัวหนังสือ ก็ไม่ได้มุ่งหมายไปถึงขนาดว่าเป็นพนักงานสอบสวน ทำหน้าที่เป็นตำรวจเท่านั้นเอง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณมีชัยมีข้อสงสัย อะไรอีกหรือไม่ครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ไม่มี ขอขอบคุณครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ มีท่าน
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มี
มาตรา ๑๕ ครั้นก็ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการเพิ่มเติม ขอให้เลขาธิการรัฐสภา
ดำเนินการต่อไปครับ

ร้อยตรี บดินทร์ เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข

นายसानนท์ สายสวาท : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
อยากจะถามคณะกรรมการว่ามาตรา ๑๖ ที่ศิริรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
ต่างประเทศออกไม่คงให้เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีความเห็น
อย่างไรครับ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับกระทรวงการต่างประเทศเลย หรือสำหรับ
ร่างพระราชบัญญัตินี้หรือสัญญาฉบับนี้

นายประทีป ชุมวิฑณะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เรื่องนี้เราได้หารือกันในคณะกรรมการแล้วซึ่งมีท่านปลัด
กระทรวงการต่างประเทศเป็นกรรมาธิการด้วย เมื่อวันนี้ท่านติกราชการจึงมาแถลง
ชี้แจงไม่ได้ ได้ขอความรู้อจากท่านแล้ววาทบัญญัติต่าง ๆ ที่ท่านอ่านทั้งหมดแล้วมีส่วน
อะไรบางที่กระทรวงการต่างประเทศจะต้องดำเนินการโดยอาศัยบทบัญญัติเหล่านี้ -
รองรับ คือเป็นผู้ดำเนินการตามกฎหมายนี้ ท่านบอกว่าไม่มี การส่งผู้ร้ายข้ามแดนก็
การที่ติดต่อกับประเทศต่าง ๆ เป็นต้นว่าเดี๋ยวนี้รับตัวคนของเขาไว้แล้วเราจะ
ต้องแจ้งประเทศที่เขามีสัญชาติอะไรซึ่งมีรายละเอียดกล่าวไว้มากมาย ในอนุสัญญา
เหล่านั้น ท่านก็ว่าปฏิบัติได้แล้วโดยไม่ต้องมาตั้ง ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
ต่างประเทศเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็น
ร่างพระราชบัญญัติที่มีลักษณะ เกือบทั้งหมดเป็นกฎหมายอาญา เพราะฉะนั้นเจ้าหน้าที่

อะไรต่าง ๆ ที่จะทำตามนี้ เขาก็ล้วนแต่จำเป็นจะต้องมีอำนาจในทางกฎหมายในการ
 ดำเนินกระบวนการทางยุติธรรมมากกว่า ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับกระทรวงการต่างประเทศ
 ท่านยืนยันว่าในส่วนที่กระทรวงการต่างประเทศจะต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาต้องแจ้งแก่
 ใครทำอะไรกันบ้างนั้น อาศัยอนุสัญญาพอแล้ว ท่านเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องให้รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานครับ เมื่อก่อนอาศัยการ
 แลกของประธานคณะกรรมการว่าถ้าเครื่องบินของเราไปลงในประเทศบาง
 ประเทศที่มีความเกี่ยวพันกันจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายนี้ก็คือ เกี่ยวกับส่งคนอะไรต่อ
 อะไรนี่ก็ ที่นั่นประเทศนั้นเราก็มีทูตอยู่อะไรอยู่ ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นกระทรวงการ
 ต่างประเทศก็ไม่เกี่ยวข้อง แต่ขอเกี่ยวโยงในนี้มันครับ ที่เขารวมาเติมให้
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการด้วยนี้ กระทบว่าจะถูกต้อง เพราะ
 มีปัญหาเกี่ยวโยงกับต่างประเทศด้วย แม้แต่กฎหมายนี้เขียน ท่านประธานคณะกรรมการ
 ธิการแถลงเองว่าไปประเทศอื่นคนควบคุมเครื่องบินของเรา ก็อาจจะต้องส่งให้เขา
 ปฏิบัติตามเขา ที่นี้มีปัญหาโต้เถียงจะโตอาศัยสถานทูตนั้นเป็นผู้ดำเนินการ นี้กระผม
 เห็นว่าเขาเขียนไว้นะเกี่ยวกับ ถ้าเราไม่เขียนไว้ท่านก็ปฏิเสธเลย เรื่องที่เกี่ยวกับ
 กฎหมายนี้กระทรวงการต่างประเทศไม่เกี่ยวข้องของเราจะเอาอะไร ไปบังคับกับกระทรวง
 การต่างประเทศได้ ก็ขอให้ช่วยพิจารณา กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่าเอาไว้ดู
 เหมือนจะดีกว่าเอาออก ไม่ได้เสียหายอะไรเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : โดยที่เรื่องนี้
 รัฐบาลก็เป็นปฏิบัติผมอยากจะเรียนถามรัฐบาลว่ามีความเห็นอย่างไร ขอเชิญ
 ท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ

นายสมภพ โทตระกูล (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
 รัฐบาลเห็นว่าควรจะต้องวางเดิมของรัฐบาลจะดีกว่า เพราะความผิดตามร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้มีความเกี่ยวข้องกับต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้น

LIART

ถ้าหากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นผู้รักษาการอยู่ด้วยก็จะทำให้การปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นไปโดยเรียบร้อยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการจะมีอะไรชี้แจงเพิ่มเติมหรือไม่ครับ

นายกนัตธีร์ ศุภมงคล (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ไม่มีอะไรที่จะชี้แจงหรือครับ ถ้าหากเป็นความประสงค์ของรัฐบาลซึ่งก็คงจะมีอำนาจเห็นอกความประสงค์ของกระทรวงเขาเอง กระทรวงเขาเองนะคือกระทรวงการต่างประเทศ เขาเห็นว่าเขาไม่ควรจะมายุ่งในเรื่องเกี่ยวกับการกระทำผิดทางอาญาอะไรทำอะไร เหล่านี้ต้องมาตั้ง เขาสอบสวนอะไรทำอะไร – กระทรวงการต่างประเทศไม่มีหน้าที่อะไรเลย ต่อเมื่อจะต้องส่งข้ามแดนนั้นก็เป็นเรื่องของกระทรวงการต่างประเทศซึ่งก็ดำเนินการไต่สวนแล้ว ถ้าหากรัฐบาลยังเห็นว่าควรจะให้กระทรวงการต่างประเทศมีหน้าที่เกี่ยวกับในเรื่องนี้ ทั้ง ๆ ที่กระทรวงการต่างประเทศเขาไม่อยากจะมา ก็เป็นเรื่องของรัฐบาล ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าเช่นนั้น คณะกรรมาธิการก็ไม่ขัดข้องที่จะให้คงตามร่างเดิมของรัฐบาล ขอให้เลขาธิการรัฐสภาท่านเพื่อจะได้เป็นเร็คคอร์ดในมาตรา ๑๖ นี้

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้วนะครับ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอคัดจากที่ประชุมเห็นว่าเห็นสมควรประกาศร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อ

การเดินอากาศ พ.ศ. ใช้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศ
ใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า
ไม่สมควร โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่า
ที่ประชุมลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ผมคิดว่ายังมีเรื่องที่จะขอเวลา
ท่านอีกสักเล็กน้อย ผมอยากจะเรียนหารือ คือในระเบียบวาระที่เสนอไปนี้ยังมีเรื่อง
ที่จะต้องพิจารณาอีกมาก และการจกัลำดับความระเบียบวาระนั้นถ้าหากว่าจะผ่าน
ไป ๓.๒ เป็นร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ซึ่ง
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ในการที่ผมจะหารือนี้ก็ เป็นเรื่องวิธีการ
ทำงานของสภาฯ ถ้าหากว่าเราเดินไปตามนั้นแล้วก็จะต้องประสบปัญหาภัยภัยว่า
เพราะมีผู้สงวนไว้เป็นจำนวนมาก และยังมีปัญหาในทางกฎหมายอีกด้วย แตรร่าง
พระราชบัญญัติฉบับอื่น ๆ ที่ติดคามบนันก็ยังมีหลายฉบับซึ่งมีความสำคัญและเร่งด่วน
สูง และก็เป็นเรื่องสั้น มีผู้แปรญัตติและขอสงวนไว้น้อย ผมอยากจะเรียนหารือคือที่
ประชุมนี้ว่า เราจะแก้ไขระเบียบวาระนี้อย่างไรหรือไม่ ถ้าแก้ไขแล้วจะแก้ไข
อย่างไร และถ้าทำไ้คณะกรับ วันนี้ผมจะขอเวลาอีกสักเล็กน้อยผ่านร่างพระราชบัญญัติ
ที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไปสักหนึ่งหรือสองเรื่อง ซึ่งอาจจะทำได้โดย
ไม่ใช้เวลามาก เชิญคุณसानนท์ครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
ขอเสนอเปลี่ยนระเบียบวาระ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการเมืองพัทยานี้ยาวมาก ขอให้ไปต่อท้าย ๓.๑๒ แล้วมีร่างพระราชบัญญัติ
เล็กอยู่ ๒ ฉบับ ไม่มีผู้แปรญัตติ คือ ๓.๓ ร่างพระราชบัญญัติการเนรเทศ

แล้วก็ ๓.๗ ร่างพระราชบัญญัติตราของครุฑฯ ไม่มีผู้แปรญัตติ ร่างพระราชบัญญัติการ
เนรเทศก็เพียงแต่รักษาแบบไม่มีการแก้ไขเลย ที่ยกมานั้นก็คอยกฎหมายเข้ามา
ก็ขอเปลี่ยนระเบียบวาระเอา ๓.๓ ไปแทน ๓.๒ แล้ว ๓.๗ ไปแทน ๓.๓ ผู้ใด
เห็นด้วย โปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดไม่
เห็นด้วยหรือไม่ครับ

นางกนก สามเสน วิไล : ท่านประธานที่เคารพ คิดฉันไม่เห็นด้วย
ฉันนึกว่ามีร่างพระราชบัญญัติอื่นที่สำคัญกว่า เช่น ๓.๑๐ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริม
และประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ซึ่งค้างมานานแล้ว ฉันนึกคิดว่าเรื่องของเยาวชน
นี้เป็นเรื่องสำคัญน่าจะผานออกไป เพื่อนำไปปฏิบัติเสียที ก็อยากจะขอกราบเรียน
ถ้าหากว่าไม่เป็นการขัดข้องอย่างไรก็ขออนุญาตท่านสมาชิกที่ได้เสนอมาแล้ว ท่านจะ
เห็นด้วยกับฉันหรือไม่ครับ ถ้าเห็นด้วยก็ขอให้ท่านถอนของท่านไปแล้วก็ช่วย
สนับสนุนฉันด้วยคะ

นายसानนท์ สายสว่าง : กระผมเห็นด้วย แต่ที่กระผมเสนอ
เป็นร่างเล็กน้อยครับ แล้วไม่มีการแปรญัตติอะไร กระผมคิดว่า ๒ นาทีก็เสร็จ
แล้วเอาของท่านออกกระผมก็ไม่ว่า ขอให้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการเนรเทศก่อน
แล้วก็พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติตราของครุฑฯ มีนิตยภัตครับ กระผมขอความยุติธรรม
กระผมเสนอไว้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอท้าวเป็น
ขึ้นก่อนครับ เราดูเวลาเสียก่อน ขอรวบรวมว่าคุณसानนท์ได้เสนอดังนั้น แล้วก็มี
ผู้เห็นด้วยเป็นจำนวนมาก ผมถือว่าสภานี้มีมติดังนั้นนะครับ ผมจะขอทำเนิการไป
ตามมตินี้ก่อน ถ้าทำเนิการไปแล้วจะมีผลประการใดก็จะได้พิจารณากันอีกครั้งหนึ่ง

ต่อไปตามระเบียบวาระที่แก้ไขแล้วนะครับ คือพิจารณา ร่างพระราช
บัญญัติการเนรเทศ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณา
เสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

พ.ศ. ๕๐๘/๒๕๒๑

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๗ กรกฎาคม ๒๕๒๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการเนรเทศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ
คณะกรรมการการปกครอง ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการ แห่งร่าง
พระราชบัญญัติการเนรเทศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และส่งให้คณะกรรมการ
การปกครองพิจารณา กรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายสมบุญ ศิริธร ประธานคณะกรรมการ
๒. พันตำรวจเอก กฤษ สังขทรัพย์
๓. พลเรือตรี คง สีลานนท์
๔. นายชูสง่า กุทธิประศาสน์
๕. คุณหญิงนันทกา สุประภาสะเน่หมัน
๖. นายประมวล กุลมาศย์
๗. พลตำรวจเอก มนต์ชัย พันธุ์คงชื่น
๘. นางแรม พรหมโอบถ บุษยประสพ
๙. ร้อยเอก ละเมียน บุญยะบาน
๑๐. นายวิญญู อังคณารักษ์
๑๑. พลโท สมิง ไคลังคะ
๑๒. พลโท สันต์ จิตรปฏิมา
๑๓. นายอมร จันทร์สมบูรณ์

LIRT

๓๖๖

๑๔. นายอำนวยการ อินทกิติ

๑๕. นายสานแทน สายสว่าง เตชานุกาญจนการ คณะกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สมบุญ ศิริธร

(นายสมบุญ ศิริธร)

ประธานคณะกรรมการการปกครอง

รายงานของคณะกรรมการการปกครอง

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑ วันศุกร์ที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๒๑ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการเนรเทศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติกภายใน ๗ วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ พลตำรวจตรี สัจจา จันทะเสวี ผู้บังคับการตำรวจสันติบาล กองบังคับการตำรวจสันติบาล กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย

๒. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๓. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข

LIRT

๘. ไต่เสนอร่างพระราชบัญญัติที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม มาพร้อม
กับรายงานนี้ด้วยแล้ว

सानนท์ สายสวาง
(นายसानนท์ สายสวาง)

เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การเนรเทศ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการเนรเทศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติ การเนรเทศ พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖ เมื่อใดออกคำสั่งให้เนรเทศผู้ใดแล้ว ให้รัฐมนตรีหรือ
เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายสั่งให้จับกุม และควบคุมผู้นั้นไว้ในที่แห่งใดแห่งหนึ่ง
จนกว่าจะได้จัดการ ให้เป็นไปตามคำสั่งเนรเทศ

ในขณะที่ดำเนินการขอรับคำสั่งรัฐมนตรีเพื่อเนรเทศผู้ใด พนักงานฝ่าย
ปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่จะจับกุมและควบคุมผู้นั้นไว้ก่อนก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้
ให้นำนพบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ว่าด้วยการจับกุมและ
ควบคุมมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในระหว่างที่ผู้ถูกสั่งเนรเทศถูกควบคุมเพื่อรอการเนรเทศ เนื่องจาก
ยังไม่สามารถส่งตัวผู้ถูกสั่งเนรเทศออกไปนอกราชอาณาจักรได้ หากผู้ถูกสั่งเนรเทศ
นั้นร้องขอ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งมอบหมายให้ส่งไปประกอบอาชีพ ณ ที่แห่งใด
แห่งการควบคุมเพื่อรอการเนรเทศตามที่เห็นสมควรได้ ทั้งนี้ โดยให้ผู้ถูกสั่งเนรเทศ
นั้นมีประกัน หรือมีทั้งประกันและหลักประกัน หรือทำทัณฑ์บนไว้และให้บุคคลดังกล่าว
มารายงานตน ณ สถานที่และตามระยะเวลาที่รัฐมนตรีกำหนด และระยะเวลาที่
กำหนดให้ รายงานตนต้องไม่ห่างกันเกินหก เดือนต่อครั้ง"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน พื้ช่ตว กษตจไต้ฟ้ที่นัฟรฟตสองขงขง
มาตรา ๕ จัควา แห่งพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๔๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติการเนรเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕ จัควา ผู้ใดให้พำนัก ซอนเรณ หรือช่วยควยประการใด
ใหญ่ที่หลบหนีจากการควบคุมตามมาตรา ๖ เพื่อไม่ให้ถูกจับกุม มีความผิดต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ผู้ใดใหญ่ที่หลบหนีจากการควบคุมตามมาตรา ๖ เข้าพำนัก ให้
สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งแรก เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า
ตนไม่รู้โดยได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว

LIRT

ถ้าความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรก เป็นการกระทำเพื่อช่วยบิดา-
มารดา บุตร สามี หรือภรรยาของผู้กระทำ ศาลจะไม่ลงโทษก็ได้"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๔๘๕

"มาตรา ๑๐ ทวิ ผู้ใดได้รับการผ่อนผันตามคำสั่งของรัฐมนตรี ที่ให้
ส่งไปประกอบอาชีพ ณ ที่แห่งใดแทนการควบคุมเพื่อรอการเนรเทศตามมาตรา ๖
วรรคสาม แล้วไม่ไป หรือไม่อยู่ประกอบอาชีพ ณ ที่นั้นตามคำสั่ง มีความผิดของ
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี แล้วให้ส่งตัวควบคุมเพื่อรอการเนรเทศตามคำสั่ง
เดิม"

.....

.....

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่าน
ประธานคณะกรรมการแถลงครับ

นายसानนท์ สายสว่าง (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
เนื่องจากประธานคณะกรรมการป่วย กระผมขออนุญาตชี้แจง ร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้เกือบไม่มีอะไรแก้ไขเลย แต่เพื่อให้ถูกแบบ เนื่องจากมาตรา ๔
กรรณพริกหน้าหลังครับ รัฐบาลเสนอมาให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของ
มาตรา ๕ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติการเนรเทศ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเนรเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๗ เจ้าหน้าที่
ทางกองกรรมการ ส่วนงานเลขาธิการรัฐสภาชี้แจงว่าการขอแก้ยงานนี้
ยังไม่ถูกแบบ ในการที่เราจะเดินอะไรในมาตราใดก็ควรยกเลิกมาตรานั้น
แล้วไขว่ขว้านั้นแทน เหมือนกับที่ขอแก้ไขในมาตรา ๓ มาตรา ๓ ก็ขอให้ยกเลิก
มาตรา ๖ ให้ใช้นั้นแทน และขอความในมาตรา ๕ จัตวา ที่เอายามาเติมก็
กฎหมายเดิม ไม่ใช่คณะกรรมการเอาไปเพิ่มขึ้น กฎหมายเดิมครับ แล้วก็
วรรคสองที่รัฐบาลนำมา คือให้ถูกแบบเท่านั้นเองครับ ขอประทานกราบเรียน
ชี้แจง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านกรรมการ
ก็ได้ชี้แจงในสาระสำคัญแล้วนะครับ เข้าใจว่าสมาชิกคงจะเข้าใจแจ่มแจ้ง ผม
ขอให้เลขาธิการดำเนินการต่อไปครับ

ร้อยตรี ปิณชาน เลิศฤทธิ (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้ปฏิบัติ
หน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติการเนรเทศ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข

ร้อยตำรวจโท ชามู มนุชธรรม : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มีนึกถึงวาระแต่ละครั้งไม่มากกล่าวคือ มาตรา ๘ ที่คณะกรรมการเพิ่มวาระท้าย เข้าไปว่า "ถ้าความผิดดังกล่าวในวรรคแรกเป็นการกระทำเพื่อช่วยมิคา มารดา บุตร สามี หรือภรรยาของผู้กระทำ ศาลจะไม่ลงโทษก็ได้" ในกรณีนี้กระผมเห็นด้วย กับคณะกรรมการที่สนับสนุนในทางศีลธรรม ถ้าเป็นการช่วยมิคา มารดาก็เป็น การที่เรียกว่าในทางศีลธรรม แต่กระผมว่าบุตรที่จะช่วยมิคา มารดานั้น กระผม เข้าใจว่าคนถูกเนรเทศนั้นเป็นคนต่างดาว ที่นี้กระผมเกรงว่าจะมีการหลบ และเกลื่อนในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปนั้นจะไม่โดนลงโทษ เพราะ เหตุว่าคนที่ถูกเนรเทศนั้นเป็นมิคา มารดาของบุตรในประเทศแล้วไปหลบหนีอยู่กับ บุตร บุตรนั้นก็ไปถูกลงโทษอย่างนี้เป็นคน ที่กระผมเป็นห่วงเท่านั้นแต่ละครั้ง กระผมขอเรียนถาม

นายसानนท์ สายสว่าง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใจแข็งเบื่องตนแล้ววรรคแรกก็ วรรคสุดท้ายก็ไม่ใช่คณะกรรมการ เติมนะครับ เขากฎหมายที่เขาเพิ่มไว้ ซึ่งรัฐบาลไม่ได้ขอแก้ไขมาแล้วก็เอา ของรัฐบาลมาเติมใส่ในวรรคสอง ถ้าหากว่าท่านไม่ได้แปรญัตติขอยื่นร่าง เติม วรรคแรกกับวรรคท้ายก็อยู่ในกฎหมายเดิมแล้ว ก็เอาวรรคสองไปถอดตามนั้น ที่นี้เจ้าหน้าที่เขาบอกว่าแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ถูก ควรจะยกทั้งมาตรา แล้วกับมาตราเก้าเขาต้องการใส่เข้าไป เรื่องเป็นอย่างนั้น ไม่ใช่ คณะกรรมาธิการเพิ่ม มีในกฎหมายเดิมแล้ว และไม่มีใครขอแก้ไขด้วย คณะ กรรมาธิการก็ไม่ได้แก้ไข แต่เจ้าหน้าที่เขาบอกว่าการแก้กฎหมายถ้าไปเติม มาตราใดแล้วก็ให้ยกเลิกทั้งมาตรา แล้วเขาขอความที่เพิ่มมานั้นก็ใส่ไว้ ใน มาตรานั้น เพราะฉะนั้นมาตรา ๘ เติมเข้ามีอยู่ ๒ วรรคเท่านั้นแต่ละครั้ง วรรค แรกกับวรรคท้ายที่ขีดเส้นอันเดอร์ไลน์ (Underline) นี้ครับเข้ามีอยู่ รัฐบาลเอาวรรคสองมาใส่โดยขอให้เติมวรรคสองต่อในวรรคหนึ่งลงไป ที่นี้ เจ้าหน้าที่เขาอาจจะแย้งว่าไม่ถูกวิธี ขอให้ยกเลิกในมาตรา ๘ จัตัวแล้วให้ใช้

อันนี้แทน ก็ยกเอาแล้วเอาใหม่เขาไปได้ ไม่ใช่คณะกรรมการไปเติม กฎหมาย
เก่าน้อย ขอประทานกราบเรียน ที่นี้ท่านอาจจะบอกว่าไม่เอาที่เติมข้อให้เป็น
ไปตามร่างเดิม ร่างเดิมนั้นก็เป็นอย่างนี้ครับ มีวรรคแรก วรรคสุดท้าย แล้วก็เอา
วรรคสองใส่เข้าไปตาม **รัฐบาล** สนทนา ของเดิมทั้งนั้นแหละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณชายวงศ์จะไม่
คิดใจนะครับ

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนุชธรรม : ไม่คิดใจครับ

นายวิฑูรย์ นาสีจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็น
ประเด็นที่คณะกรรมการได้เติมเข้ามา ความมาตรา ๒ เดิมนั้นไม่ได้รวมถึง ที่
เราได้ออนันต์ให้ส่งไปประกอบอาชีพนะครับ ที่นี้เราแก้ไขมาตรา ๒ นี้ให้เป็นว่า
ถ้าเกิดระหว่างผู้ที่ถูกส่งเนรเทศถูกควบคุมเพื่อการร่อนเร่เทศนั้น ยังไม่สามารถส่ง
ออกไปนอกราชอาณาจักรได้ เราก็อ้อนันต์ให้ไปประกอบอาชีพ ณ ที่ใดที่หนึ่ง อันนี้
เป็นเรื่องที่เราเติมเข้ามา ที่นี้เมื่อรัฐบาลได้กรณมาแก่ผู้ถูกส่งเนรเทศอย่างนั้นแล้ว
เสร็จแล้วมันหลบหนีต่อไปอีก และคนที่มาช่วยการหลบหนีนั้นเป็นบุตรอะไรอย่างว่า
กระผมว่าเมื่อเราอ้อนันต์ไปอย่างนั้นแล้วก็ไม่น่าที่จะมีวรรคสามต่อไป เพราะ
วรรคสามนี้เพิ่มไว้สำหรับว่าในกรณีที่รัฐบาลไม่ได้ออนันต์ ก็ถูกควบคุมไว้ แล้วหนี
หนีไป อันนี้เราได้ออนันต์ไปแล้ว เพราะฉะนั้นการที่เราจะให้ศาลส่งโทษในวรรค-
สุดท้ายนี้กระผมเห็นว่าเป็นการไม่สมควรครับ

นายसानนท์ สายสว่าง (กรรมาธิการ) : ทหาประธานที่เคารพ
ครับ วรรคนี้เป็นเรื่องประกอบกันกับวรรคแรกของมาตรา ๔ จิตว่า ท่านสงสัย
ว่าที่ไปเดิมนั้นไม่สมควรเพราะเป็นคนละเรื่องกันไม่เกี่ยวกับการอ้อนันต์ วรรคสาม
เป็นเรื่องช่วยเหลือบิดา มารดา ตามความผิดวรรคแรกคือที่ถูกจับ ถ้าท่านสมาชิก
สงสัยจะเอาอย่างนั้นก็ยกครับ จะใส่เร็วเข้า ข้อให้เป็นไปตามร่างเดิม และโหวต
เลย ร่างเดิมนั้นก็เป็นอย่างนี้ครับ แต่วิธีการนั้นเจ้าหน้าที่บอกว่าแก้ไขมาตราใด
หรือเติมอะไรลงไปก็ให้ยกเลิกไปทั้งมาตราแล้วเอาที่ใส่ไปใส่รวม กระผม

กรามเรียนว่าวรรคแรกกับวรรคสุดท้าย กฎหมายเดิมเขาไม่ได้แต่ละต้องมาเลยกับ
เขาเพิ่มเติมมาในวรรคสอง แต่จากหน้าท่างเทคนิคเขาบอกว่าวิธีร่างมาอย่างนี้
ไม่ถูก ควรจะยกเลิกมาตรา ๕ จัตุว่า แล้วก็ให้ข้อความนี้แทนโดยเขาของ
เกามาแล้วก็เอาใหม่เข้ามาใส่ในวรรคสอง วิธีเป็นเท่านั้นแหละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมคิดว่าเรื่องนี้
เป็นกรรมวิธี แล้วกรรมวิธีการก็ชัดเจนแล้ว เชิญคุณนิธิพัฒน์ครับ

นายนิธิพัฒน์ ชวลีจันทร์ : ถ้าอย่างนั้นกระผมขอให้เป็นไปตาม
ร่างเดิม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้รับรองหรือไม่
ครับ

(ไม่มีสมาชิกมือรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีผู้รับรอง
นะครับ ผมคิดว่าเมื่อไม่มีผู้รับรอง และที่กรรมวิธีการแก้ไขก็ไม่มีผู้คัดค้าน ก็
เป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไขนะครับ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป
ครับ

ร้อยตรี ปดิชาน เดิษฐ์ฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นการจบการ
พิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอยกจากที่ประชุม
นี้ว่า เห็นสมควรประกาศร่างพระราชบัญญัติการเนรเทศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ไว้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศไว้เป็นกฎหมายได้ โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็น
ด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกขมวด)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นชั้น
ว่าที่ประชุมลงมติให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติการเนรเทศ (ฉบับที่ ..) -
พ.ศ. ใจเป็นกฎหมายได้

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓.๗ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติตราของครุฑ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเสร็จแล้ว
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ที่ ๑๖๔/๒๕๖๑

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติรางวัลของครุภัณฑ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ
คณะกรรมการพิจารณาการทหาร ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการ แห่งร่าง
พระราชบัญญัติรางวัลของครุภัณฑ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และตั้งให้คณะกรรมการ
การทหารพิจารณาการพิจารณาประกอบด้วย

๑. พลเอก สายหยุด เกิดผล ประธานคณะกรรมการ
๒. พลอากาศเอก จรรย์ จุลชาต
๓. พลเรือเอก จวิง จุลละสุตุม
๔. พลเรือเอก ชินสวัสดิ์ วงษ์ใหญ่ตรี
๕. นายคำรง สุนทรศารทูล
๖. พลอากาศโท ทะเกล้า ศุภิสวรรณ
๗. นายนิธิพนธ์ ชาลีจันทร์
๘. พลเรือเอก หม่อมราชวงศ์พนธุม ทวีวงศ์
๙. พลตรี มณรัตน์ จารุจินตา
๑๐. พลตรี ศิริ เทตตะภู

LIRT

๑๑. พลตำรวจตรี สมควร ทวีกุล
๑๒. พลเอก สิทธี จีระโรจน์
๑๓. นายเหม สุไธมาน
๑๔. พลตำรวจโท อังกูร หัตถคานนท์
๑๕. พลโท กานต์ รัตนวราหะ เลขาธิการคณะกรรมการ

บันทึก คณะกรรมการไต่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาที่พิจารณาคือ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พร เว็ท เอก จริ่ง จุลละสุโขม
(จริ่ง จุลละสุโขม)

แทนประธานคณะกรรมการการทหาร

รายงานของคณะกรรมการการทหาร

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๓๓ วันศุกร์ที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๒๑ ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติราของครึกษ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และส่งให้คณะกรรมการการทหารพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน นั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏดังนี้

๑. ผู้บังคับและรัฐมนตรีมีขอหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ พลเรือเอก นิรันดร ศรีนาวัน สมุหราชองครึกษ์ พันเอก โกวิท มัชฌมจันทร์ หัวหน้ากองกฏฎีกาทหารและการต่างประเทศ ทิมโท สวัสดิ์ ออรุ่งโรจน์ หัวหน้าแผนกตรวจและร่างกฏฎีกาหมายกองกฏฎีกาทหารและการต่างประเทศ กรมพระธรรมมณูญ กระทรวงกลาโหม และพลตำรวจตรี รุจิเรก สุนทรหิตานนท์ รองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีแปรญัตติ

๓. ผลของการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา ๕

ไม่มีกรแก้ไข

ควยแล้ว

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิม มาพร้อมทั้งรายงานนี้

พลโท กานต์ รัตนวราหะ
(กานต์ รัตนวราหะ)
เลขานุการคณะกรรมการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ
ราชองครักษ์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยราชองครักษ์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติราชองครักษ์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติราชองครักษ์
พุทธศักราช ๒๔๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ให้มีราชองครักษ์สังกัดกรมราชองครักษ์ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบ
ของสมุหราชองครักษ์ มีหน้าที่รักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์
พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทน
พระองค์ และพระราชอาคันตุกะ ทั้งนี้โดยคงปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชประสงค์"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ ทวิ และมาตรา ๑๐
ตรี แห่งพระราชบัญญัติราชองครักษ์ พุทธศักราช ๒๔๕๐

"มาตรา ๑๐ ทวิ ให้สมุหราชองครักษ์มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการทหาร
ข้าราชการตำรวจ และข้าราชการพลเรือนที่ส่วนราชการต่าง ๆ จัดมา ขึ้นสมทบ
กรมราชองครักษ์เป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ช่วยราชองครักษ์ในการปฏิบัติหน้าที่

ในการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้สมุหราชองครักษ์ออกบัตรประจำตัว
ให้ แต่สมุหราชองครักษ์จะแต่งตั้งเป็นหนังสือเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นครั้งคราวก็ได้

บัตรประจำตัวพนักงานให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง --
กลาโหมกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ ตรี ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สมุห
ราชองครักษ์ ราชองครักษ์และเจ้าพนักงานตามมาตรา ๑๐ ทวิ มีอำนาจและหน้าที่
เช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา โดยอยู่ในความควบคุมดูแลและรับผิดชอบของสมุหราชองครักษ์"

.....

.....

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญประธาน

คณะกรรมการแสดงครับ

พลเอก สายหยุด เกิดผล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ คณะกรรมการไม่มีอะไรแสดงเพิ่มเติมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขาธิการ

รัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติราชองครักษ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำแปรญัตติ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑
มาตรา ๒ มาตรา ๓ และมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นการจบการ
พิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่ประชุม
ว่าเห็นสมควรประกาศร่างพระราชบัญญัติราชองครักษ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ใช้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่า
ที่ประชุมลงมติให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติราชองครักษ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ใช้เป็นกฎหมายได้

ความจริงผมก็คิดว่าสมาชิกสภาส่วนมากก็เห็นใจในคำแปรญัตติของคุณกนะกรับ แต่ถ้าเมื่อได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นแล้ว เราคงอยากให้คุณกนะกรับได้แถลงมาก ๆ เพราะสงวนไว้มาก เรื่อยคุณกนะกรับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพครับ ในระเบียบวาระที่ ๓.๕ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอแปรญัตติและสงวนเพียงคนเดียวคือตัวกระผมเอง เพราะฉะนั้นถ้ากระผมขออนุญาตการสงวนนั้น ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหงก็จะผ่านไป ซึ่งกระผมมีความจะไปไหนก็ได้ ถ้าที่ประชุมตกลงให้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อจากนี้แล้ว กระผมก็ขออนุญาตการสงวนคำแปรญัตติของกระผมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอให้คุณกระเสนอเป็นญัตติ และขอผู้รับรองด้วยครับ

นายชนะ รุ่งแสง : กระผมขอเสนอต่อท่านประธานที่จะให้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหงต่อจากร่างพระราชบัญญัติร ของกรกัมภ์ ที่พิจารณาจบไปเมื่อกี้ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี ต่อไปก็จะได้พิจารณาระเบียบวาระที่ ๓.๕ คือร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

LIART

ที่ ๔๒๖/๒๕๒๑

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๒๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฉบับที่...) พ.ศ.

ทราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมควยรายงานของ
คณะกรรมการวิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการ แห่งร่าง
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และส่งให้คณะ
กรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
พ.ศ. พิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

- ๑. นายกระมล วรณประภา
- ๒. นายกำธร พันธุฉาท
- ๓. นายเกรียง กิริติกร
- ๔. นายเกษม สุวรรณกุล
- ๕. นางเต็มสิริ บุญยสิงห์
- ๖. นายประจักษ์ รัตนเพียร
- ๗. นายประเสริฐ วัฒนคร
- ๘. นายปัจจุัย มุขนาค
- ๙. นายพงศ์ศักดิ์ วรสุนทรโรสถ
- ๑๐. นายรังสฤษดิ์ เขาวนศิริ

๑๑. นายวิจิตร ศรีสอาน
๑๒. นายศิริ อติโพธิ
๑๓. นายสีปพนนท์ เกตุทัต
๑๔. นายอุทม วโรคมสิขกิตต์
๑๕. พลอากาศโท อู่สัท ชัยนาม

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดเกล้าฯ เสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

เกษม สุวรรณกุล

(นายเกษม สุวรรณกุล)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ประชุมสภาการศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๓ วันศุกร์ที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๒๑ ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย พ.ศ. พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วันนั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือก นายเกษม สุวรรณกุล เป็น ประธานคณะกรรมการและเลือก นายวิจิตร ศรีสอาน เป็น เลขานุการ คณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นาย ประเสริฐ ณ นคร ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

๓. สมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติมีจำนวน ๑ คน คือ นายธนะ รุ่งแสง

๔. ผลของการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข

LIRT

นายชนะ รุ่งแสง ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๕
วรรคสองและวรรคสาม โดยแก้ความว่า "วิทยาลัยหรือสถาบันวิชา
การชั้นสูง" เป็น "วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงทั้งที่เป็นของรัฐ-
และของเอกชน"

คณะกรรมการพิจารณาไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

วิจิตร ศรีสุวาน

(นายวิจิตร ศรีสุวาน)

เลขานุการคณะกรรมการ

ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และทะนุบำรุงวัฒนธรรม

ให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรม สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๙ การจัดตั้ง ยุบรวม และเลิกคณะบัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน และสำนักตามมาตรา ๖ นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๐ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การแบ่งส่วนราชการเป็นภาควิชา สำนักงานเลขาธิการ กอง และแผนก ให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ มหาวิทยาลัยจะรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงอื่น เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่งแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้น ๆ ได้

การรับบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูง เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมบัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงซึ่งเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIART

"มาตรา ๑๑ ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาชั้นปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย ต้องมีคุณสมบัติตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด และต้อง

- (๑) สอบไล่ได้มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือ
- (๒) เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งมีตำแหน่ง และเงินเดือนตั้งแต่ระดับ ๒ หรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีพื้นความรู้สอบไล่ได้มัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่า หรือ
- (๓) เป็นผู้ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้พิจารณาแล้ว เห็นสมควรให้รับเข้าศึกษาได้

ทั้งนี้ โดยไม่คงสอบคัดเลือก แต่ในการรับสมัครผู้มีสิทธิสมัครเข้าศึกษาตาม (๑) และ (๒) สภามหาวิทยาลัยอาจจำกัดจำนวนผู้สมัครเข้าศึกษา โดยกำหนดระดับผลการศึกษาของผู้สมัคร หรือกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้

การกำหนดระดับผลการศึกษาหรือหลักเกณฑ์การคัดเลือกอย่างอื่น ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด"

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ ทวิ ของหมวด ๑ บททั่วไป แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๑๔

"มาตรา ๑๑ ทวิ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้าศึกษาและการรับเข้าศึกษาในชั้นที่สูงกว่าชั้นปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้ โดยไม่คงสอบคัดเลือก"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘๖ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีครูวิทยฐานะและเข้มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของกรรมการสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก คณาจารย์ในมหาวิทยาลัย และของผู้ได้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุฑวิทยฐานะ
และ เข็มวิทยฐานะ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครุฑวิทยฐานะและ เข็มวิทยฐานะจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไข
อย่างไรใด ให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด"

.....

.....

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านประธาน

คณะกรรมการแถลงครับ

นายเกษม สุวรรณกุล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน

ที่เคารพ ในขณะนี้คณะกรรมการยังไม่ทำอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมครับ

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญเลขาธิการ

รัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราช

บัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่

มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔

และมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข คุณคณะ รุ่งแสง ขอแปรญัตติและขอกอน มาตรา ๖

มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นการจบการ

พิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่ประชุม

นี้ว่า เห็นสมควรประกาศร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฉบับที่ ..) -

พ.ศ. ไซ้เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศไซ้เป็นกฎหมายได้

โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๗๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย

โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่า

ที่ประชุมลงมติให้ประกาศร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ให้เป็นกฎหมายได้

ผมคิดว่าเราได้ดำเนินการมาเป็นระยะเวลาพอสมควรแล้ว และก็

ผลเป็นที่พอใจของสมาชิกแต่ละท่านหรือเป็นส่วนมากแล้ว ผมขอปิดประชุม ขอ

พระคุณมากครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๒๐ นาฬิกา

ผู้ทรงงานการประชุม

อุษา คังกิจวรชัย	เรณู อรัญญิก
กรรองกาญจน์ เฒ่าจินดา	สัมพันธ์ คงเลิศ
กาญจนาภิเษน อู่แก้ว	ชลลลักษณ์ ธรรมผล
กรรณิการ์ สิงหะผลิติน	สรรพศิริ อรรถอุษีวงศ์
ภูษชงค์ เอกบุตร	กรรณา พิมพ์สุวรรณ
สมชาย ทาวอุทม	สมศรี ใจอนนหอม
มาลี เทาพาลี	อาภรณ์ พงษ์นาค
เปรมจิต บุญหลอ	อุทุมพร แก้วสีกิตย
พัชนี คล้ายสุวรรณ	สายสุนีย์ พันธนะ
รัชนี ชันธิโชติ	กัลยา สวรรุศิลป์
พรรณบุบผา วิไลวงษ์	

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

นางวิมล เจียมเจริญ
นางอนงค์ อิศรภักดี
นายสมพงษ์ ศรีสุชี
นายเฉลิมชัย เล็กกลม
พลโท หิรัญ ศิริวัฒน์
พันตำรวจเอก สุธรรม วรวิเชียรพงษ์
พลตรี วศิน อิศรางกูร ณ อยุธยา
พลตรี เรืองฤทธิ์ รุมาคม
พลอากาศตรี ประยุทธ์ ประจวบเหมาะ

ตรวจแล้ว วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๑

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๗๑ /.....(.....)

วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

พลอากาศเอก ทะวัน หงสกุล

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ